

САДРЖАЈ

Акција КСС-а:	
Добијена важна битка	2
Из угла председника:	
У сусрет новим изазовима	3
Милан Кркобабић на седници Главног одбора:	
Искрен социјални дијалог	4 - 7
Интервју: Славко Топалов	
Верујем у синдикалну идеју	8 - 9
У току израда Правилника о статистици и нормама	10
Проблеми са мопедима:	
Раскидају се уговори	11
Објекти Друштвеног стандарда	
Отето вртити у Пошту	12
Ускоро Закон о штрајку:	
Каналисање радничког незадовољства	13
Активности Одбора за безбедност	16
Регионалне активности	18 - 21
Од броја до броја:	
Биланс у плусу и друге приче	24 - 25
Поштаров лет:	
Марија Марковић	26 - 27

Лист Синдиката ПТТ Србије
(излази једанпут у три месеца)

Издавач:
Главни одбор Синдиката ПТТ Србије

Председник Издавачког савета:
Благоје Свркоћа

Главни и одговорни уредник:
Милорад Будимир

Редакција:
Београд, Косовска 47, Телефон (011) 3022 517
Факс: (011) 3223 413

Интернет:
www.sindikatsrbije.org.rs

Електронска пошта:
sindptt@bitsyu.net

Тираж: 2000 примерака

Примерак бесплатан

Штампа:
ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ - РЈ „Хибридна пошта“

РЕЧ УРЕДНИКА

Поштоване колеге, пред вама је 164-ти број „Поштар“, гласила Синдиката ПТТ Србије у коме за вас бележимо сва битнија дешавања на синдикалној сцени између два броја.

У претходном издању опширно смо извештавали о активностима против мера Владе Републике Србије које сав терет кризе преваљују на леђа радника у јавном сектору. Са поносом можемо извести да смо протестима успели да спречимо примену спорних законских решења којима би се смањиле ионако ниске зараде.

Настављају се активности око реорганизације доставе и то кроз рад на доношењу новог Правилника о статистици и нормама. То је обиман посао од кога много очекујемо.

Преносимо вам најбитније делове дијалога са генералним директором Поште, господином Миланом Кркобабићем, који је присуствовао седници Главног одбора Синдиката ПТТ Србије. У том разговору су дотакнуте све битне теме које интересују наше чланство, па вам препоручујем да га у целости прочитате.

Ту је и обраћање првог човека нашег синдиката, Александра Павловића, као и интервју са Славком Топаловим о актуелним дешавањима у Предузећу и синдикалној сцени Србије.

Настављамо да пратимо регионална дешавања, а ту су и сталне рубрике на које сте већ навикли.

Надам се да ћете након читања овог броја имати јаснију слику о активностима нашег Синдиката.

КОНФЕДЕРАЦИЈА СЛОБОДНИХ СИНДИКАТА ОДРЖАЛА ПРОТЕСТ ИСПРЕД
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Добијена још једна важна битка

Крајем прошле године вођене су интензивне активности на нивоу Конфедерације слободних синдиката, а све због усвојеног Закона о утврђивању зарада у јавном сектору и његових негативних последица по запослене. У склопу тих активности, око 2.000 активиста, чланова КСС-а, протествовало је 8. новембра испред зграде Владе Републике Србије у Београду како би изразили незадовољство радом Владе у првих сто дана и начином на који је донет спорни Закон. Протесту су присуствовали радници Поште, ЕПС-а, Телекома, Железнице, ГСП, као и радници из области здравства, финансија, социјалне заштите, просвете, физичко техничког обезбеђења, полиције и аеродрома. Намера нам је била да предупредимо најављено смањење зарада и да се изборимо за своје место у државним органима где се расправља о законима пре њиховог доношења.

Да подсетимо, тражећи излаз из тешке економске ситуације и опасности да држава Србија доживи банкрот због огромног дефицита у буџету, Влада Републике Србије прибегла је већ провереним „мерама“ и пребацила терет кризе на обичне грађане кроз подизање ПДВ-а и на запослене у јавном и државном сектору кроз поменути закон који је требало да уведе „платне разреде“ у јавна предузећа.

Након протеста и активности које су вођене у координацији са пословодством, на седници Владе Републике Србије 6. децембра званично је донет Закључак којим се признаје да ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ има положај учесника на тржишту који има конкуренцију у смислу одредаба Закона о утврђивању максималне зараде у јавном сектору. Тиме смо и званично добили документ потписан од стране Владе као потврду да се спорни закон неће при-

Фото: Н. Новичић

Активисти Синдиката ПТТ Србије на протесту испред зграде Владе

мењивати на раднике Поште.

И поред чињенице да су синдикати окупљени око КСС-а однели победу, ипак остаје опомена и позив на опрез јер су сет такозваних економских закона, који се односе на ребаланс, водећи државни органи донели без социјалног дијалога и шире јавне расправе.

Пошто знамо да су у припреми Закон о раду и Закон о штрајку, а поучени недавним искуством, сви синдикати морају показати више одлучности и учинити додатни притисак како би репрезентативни представници запослених могли да дају своје мишљење пре ступања на снагу законских решења којима се уређују односи између радника и послодаваца.

Доношењем закона на овакав начин, без учешћа релевантних социјалних партнера, врши се дискриминација одређених категорија запослених супротно Уставу Републике Србије, суспендују се одредбе важећих колективних уговора противно ратификованим међународним конвенцијама МОП и Социјалној повељи Европске уније.

Чињеница је да се у приватном сектору спречава радничко организовање и да нема јаким синдиката, а да су остварена радничка права далеко нижа од оних које имају запослени у јавном и државном сектору (који то право имају само захваљујући добро организованим синдикатима, који на прави начин штите интересе чланства).

Социјално одговорна власт, која се залаже за социјалну правду, треба да штити достигнути ниво права радника и да ствара услове да се радници изборе за пристојне зараде и достојанствен живот, а то се може постићи само кроз отворен социјални дијалог равноправних учесника.

Захваљујемо се свим активистима који су се одазвали нашем позиву и помогли нам да се изборимо са овим проблемом. У свим активностима имали смо и несебичну подршку и разумевање руководства Поште. Ми настављамо даље јер је ово била само једна од важних битка које се воде на синдикалној сцени Србије.

ИЗ УГЛА ПРЕДСЕДНИКА

У сусрет новим изазовима

С обзиром на то да је ово прво издање Поштару у 2013. години, ред је да вам као председник Синдиката ПТТ Србије дам кратак осврт на дешавања у претходној и планиране активности у овој години.

Завршили смо још једну турбулентну годину из које смо изашли без великих трзавица и губитака. Што се тиче пословне године, прелиминарни резултати говоре да ће добит бити око 1,3 милијарде динара, што је далеко изнад плана и очекивања. То само показује колико су наши запослени посвећени послу, јер није било лако остварити овакав резултат у изборној години, која сама по себи носи ризике и изазове у пословном смислу. Упоредјујући се са окружењем које углавном стагнира и трпи последице Светске економске кризе, можемо бити задовољни стањем у компанији.

Наравно, оно што већ дуже време не може да испрати тако квалитетан и обиман рад, јесу ниске зараде. Али, не можемо никако превазићи чињеницу да и такве зараде учествују са 70 процената у пословним расходима Предузећа. То је изузетно висок ниво и свако значајније повећање зарада би представљало удар на број запослених или ризик да зараде не могу бити исплаћене.

Оно што у датим околностима охрабрује и улива поверење је стабилност система у смислу непостојања вишка запослених и у смислу редовности исплате зарада и доприноса.

Поред очувања радних места и достигнутог нивоа стандарда и права, у 2013. години нас очекује започињање процеса колективног преговарања, јер важећи Колективни уговор истиче крајем ове године. Сматрамо да ћемо постићи успех уколико задржимо постојећи ниво права за које већ имамо најаве да су угрожена усвајањем новог Закона о раду. Наш предлог ће бити да се постојећи акт анексира а не да се прави нови, што би за нас значило да ће већина квалитетних решења бити очувана.

Очекује нас и усвајање нове микро-организација Предузећа и инсистираћемо на активном учешћу у њеној изради. Саставни део те нове организације ће бити и нова систематизација радних места, која ће бити прилагођена новој организационој структури и кроз коју ћемо покушати да квалитетним решењима стимулишемо и наградиво рад, односно одвојимо рад од нерада кроз систем награђивања. Трудит ćemo се сачувамо сва радна места, али ћемо инсистирати на решавању недостатка броја запослених у технологији.

Изузетно сам поносан на чињеницу да смо и ове године квалитетним радом нашег Фонда солидарности помогли великом броју наших чланова и из чланарине им на тај начин вратили преко 20 милиона динара кроз исплате колегама којима је помоћ била најпотребнија. Фонд сада ради по процедури строго дефинисаној од стране Главног одбора Синдиката ПТТ Србије, тако да смо избегли све могуће примедбе на рачун квалитета његовог рада.

На новом менаџменту је да обезбеди висок ниво послова, јер сматрамо да, чак и кад би задржали постојећи обим услуга, то не би било довољно за функционисање система. Осим тога, настављамо рад на започетом пројекту реорганизације доставе учешћем у изради аката Предузећа, а све у циљу квалитетне заштите запослених.

И прошла година је показала да

имамо стабилно чланство и у наредном периоду ћемо настојати да својим активностима одржимо тај број.

Некада се створи утисак да се бавимо и стварима које нису у нашем домену рада, али сматрамо да је наша улога и у томе да укажемо на све негативне појаве, како у ПТТ систему, тако и у друштву. У томе ће нам у знатној мери помоћи и уважавање репрезентативности КСС-а, које је питање тренутка.

Када свему томе додамо и активно учешће у међусиндикалној и међународној сарадњи, заокружимо циклус наших планираних активности за ову годину.

Наставићемо и са организацијом разних видова дружења (излети, синдикална слава, организација летовања...), која се организују на свим нивоима. Сматрам да је то прилика да се наши чланови упознају и кроз дружење створе јаче међусобне везе и размене искуства, што је битно за осећај припадности некој организацији.

Дружили смо се и испред Владе Републике Србије и заједнички успели да оспоримо примену Закона о зарадама у јавном сектору у нашој компанији.

Апелујем на наше чланове и запослене да квалитетним радом и залагањем покажу лојалност ПТТ систему, јер рад у таквом систему је привилегија и обавеза и само тако ћемо испунити мисију да систем који смо наследили оставимо у пуном капацитету за поколења која долазе. Свесни смо ће свака следећа година у погледу положаја и права радника бити све тежа и да нам општа ситуација у свету и економији не иде на руку, али и у тим околностима морамо радити и учинити максимум за оне које заступамо.

У случају било каквих напада на права запослених и злоупотреба из рада и радног односа, обећавамо квалитетну и потпуну заштиту, што је ипак основни задатак и сврха постојања нашег Синдиката.

Свим члановима и колегама желим успешну и берићетну годину!

Александар Павловић

САСТАНАК ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА СА ПРЕДСТАВНИЦИМА СИНДИКАТА ПТТ СРБИЈЕ

Искрен социјални дијалог

Пред сам крај прошле године одржан је састанак генералног директора Поште Србије Милана Кркобабића и његовог ужег тима са свим члановима Скупштине Синдиката ПТТ Србије. Била је то прилика да се покрену битне теме на које нам указују наши чланови. Причало се о пословању и начину организовања наше фирме, а синдикалце је највише интересовала информација о заради из добити. Добра је вест да смо и у 2012. години успешно пословали и да је остварена добит, па наш Синдикат сматра да је овим разговором покренут поступак и иницијатива да се 13-та плата подели према моделу из претходне године. Од господина Кркобабића смо добили начелну сагласност и подршку, па ће се разговори интензивирати одмах након усвајања завршног рачуна.

Отворено се причало и о проблему са завршетком радова на новом Главном поштанском центру у Београду, а генералном директору и његовим сарадницима је скренута пажња на злоупотребе у вези са стимулацијама које дају директори радних јединица, као и на злоупотребе око коришћења службених возила ван радног времена. Господин Кркобабић је обећао да ће се у наредном периоду многи проблеми решити кроз започети процес колективног преговарања или кроз нову организациону шему Предузећа и захвалио се нашим представницима на информацијама.

Остварена непосредна комуникација

Општи утисак свих присутних је био да је остварена непосредна и искрена комуникација, а у првом делу састанка чланови Скупштине су пажљиво саслушали излагање првог човека компаније. Господин Кркобабић је истакао чињеницу да су, разговарајући са челним људима синдиката, како у централу тако и на регијама, отворена нека реална животна питања. Напоменуо је да је ту већ око три месеца и да су за то време урађене неке битне ствари у сфери пословања и да се настоји да сви послови које је овај систем изгубио у претходном периоду буду враћени у систем.

„Ми смо фирма која послује на отвореном тржишту. Зато је потребно да се понашамо исто као што се понашају и остали играчи у овој тржишној утакмици, а то значи

Отворен разговор о стању у Пошти и проблемима који муче раднике

да морамо да будемо крајње ефикасни и немилосрдни у борби са конкуренцијом. До сада нас је конкуренција побеђивала, али када се виде ресурси које Пошта има, онда се човек запита како је могуће да неко приватно предузеће може да овај систем потисне у страну и да му узме и производ и услугу. То је недопустиво и тога више неће бити. Први потез је био да вратимо рачуне Инфостана на наплату Пошти, а одржан је и састанак са министром за правосуђе и министром за регионални развој, па очекујем да се сви послови који нам припадају полако враћају тамо где им је и место. Основна делатност, наши производи и услуге, морају да се подигну на један виши ниво, а конкуренција мора да буде побеђена.

Друго питање за које знам да вас интересује односи се на менаџере. У Предузећу их има око сто, а да ли

су сви они заиста потребни, не зна се, то ћемо тек да видимо. Од Нове године уследиће промене на основу резултата рада и то на такав начин да ће врло мало људи доћи споља. Првенствено ће то бити из редова запослених у Пошти који раде у дирекцијама и у секторима и ти људи ће заправо бити они који ће носити овај систем. Наравно, и улога синдиката у свему томе треба да буде значајна, с тим што синдикат нема ту могућност директног мешања у вођење кадровске политике, али у свим органима где се о томе одлучује, има своју присутност и могућност да да своје мишљење”, истакао је генерални директор.

Мора се знати ко је за шта одговоран

У наставку свог излагања, челни човек Поште Србије је нагласио следеће: „Што се тиче ситуације у колективу, пред нама је реорга-

низација, прављење новог организационог модела. Сада имамо хибридни систем, комбинацију дивизионог и функционалног, где постоје примедбе да није изведена одговорност до краја. Овде пуно људи одговара за исту ствар. Када то није дефинисано и када имамо ситуацију да двоје одговара за исту ствар, онда практично не одговара нико. Ићи ће се ка томе да се зна ко шта ради и ко је за шта одговоран. На прошлој седници Управног одбора Предузећа, где су били и представници синдиката, чланови УО донели су важне одлуке у вези са завршетком ГПЦ-а у Београду. Ово је један од кључних пројеката за Пошту који је, нажалост, оптерећен проблемима.

ГПЦ у Нишу је већ у функцији, а када стигну машине за прераду заокружиће се читав процес. У Новом Саду је требало да буде отварање, али нисам хтео да се отвори док све не буде завршено до краја. У Београду је ГПЦ отварао неколико пута, али још не видимо крај тог проблема. Сматрам да треба да знате истину о свему што је оптеретило овај пројекат. Главни извођач радова је отишао „под лед“ још јуна месеца, а подизвођачи нису у стању да заврше посао до краја. УО је донео одлуку да се пусти банкарска гаранција на наплату и да се пронађе оптимално решење за овај проблем. Очекујем да ће то трајати три до четири месеца, а онда ће се довести нови извођач, како би се тај објекат завршио до краја и како би се добила употребна дозвола.

Напомињем да сам издао налог Самосталном сектору за интерну ревизију да уради детаљну анализу и Ревизија је пружила информацију Управном одбору шта је урађено и како се радило. Ово што сада покушавамо су само активности које треба да омогуће нормалан ток послова, а не да се бавимо пословима полицајца. То ће радити надлежни органи и службе, јер одговорност за све лоше

што је пратило овај пројекат, мора да се истера до краја.”

Систем специјалних веза

Милан Кркобабић говорио је и о односу Поште и Телекома: „Следећи пројекат који је нама јако битан је систем специјалних веза. Тај систем, како је свима познато, отишао је Телекому као и много тога другог, а сада гледамо како да се врати Пошти. Постоји закључак Владе, и на њему ће се радити, али то је крупно државно питање и тренутно не видим ниједног адекватног саговорника с ким би у држави могло да се прича на ту тему. Телеком не може да се прода а да специјални систем веза оде са њим. Истовремено нам је наметнут уговор са Железницом, који говори о прављењу нових веза, односно постављању оптичких каблова дуж железничких коридора. Неки стручни људи из система ми кажу да то нама не треба. Када нам буду вратили систем специјалних веза, тиме би могле да се задовоље наше потребе.

Ово је крупна тема о којој ће се разговарати, јер ући у 25 милиона евра инвестиције без ваљаног разлога је бесмислено. Сматрам да је далеко боље опремити поште које имамо, окречити их, довести их у стање функционалности, едуковати људе да правилно раде, опремити их са адекватном техником, бити конкурентан на тржишту од пост-експреса па на даље, него давати паре у неке бесмислене пројекте. Али, то су крупне ствари које морају бити дефинисане у ова два до три месеца, да би овај систем могао да ради.”

Генерални директор се осврнуо и на чињеницу да су нам у претходном периоду отети објекти у које смо сви заједно улагали (хотели и одмаралишта). На састанцима са руководством Синдиката ово питање је већ покренуто, а има и конкретних идеја и пројеката. Ипак, чланови Скупштине су желели да из прве руке чују шта се планира по овом питању.

Пошта „черупана“ 20 година

„Наш систем је „черупан“ 20 година, објекти су се издвајали на чудан начин, али настојаћемо да се то све врати Пошти. Године 2005. и 2006. је издвојено па приватизовано ПТТ Угоститељство. Та приватизација је пропала и објекти су сада у власништву државе. Како су нам узели те објекте, тако могу и да их врате и ми ћемо, заједно са синдикатима, радити на томе. Обишао сам нека од одмаралишта и заиста је штета да пропадају и да нису у функцији. То исто важи и за ресторане друштвене исхране. Знам да покушавате да их оживите и имате моју подршку, а у наредном периоду гледаћемо да то ставимо у функцију и у законске оквире, а да не реметимо оно што већ ради”, рекао је први човек нашег предузећа.

Представнике запослених из целе Србије највише је интересовало какав је став новог пословодства и генералног директора о сигурности радног односа, зарадама и могућности да и ове године исплатимо зараду из добити.

Господин Кркобабић је изнео свој, а и став усвојен на Управном одбору, да нема вишка људи, већ да има мањка посла: „На менаџменту је да нађе посао, а на запосленима да раде. ПТТ систем се неће развијати и решавати своје проблеме, па ни проблем зарада, по принципу смањења броја запослених. Уколико би пословали по тржишним условима, онда би висину зарада и партиципације у добити одређивали на начин сразмерно појединачном учинку. Међутим, сви смо свесни да смо у том сегменту лимитирани одлукама Владе и економском политиком која се спроводи и у тим оквирима учинићемо максимум што је могуће да побољшамо материјални положај запослених. Што се тиче зараде из добити, нема разлога да се то не деси и ове године. Потребно је сачекати да се стекну услови (усвајање завршног рачуна и из-

вештај ревизора), па када будемо знали тачно колика је добит, се-шћемо и преговарати.

Крећемо у колективно преговарање

У периоду пред нама чекају нас бројни други изазови. Крећемо у колективно преговарање, у најави је усвајање новог Закона о раду, а покренули смо активности око микро-организације предузећа. Сматрам да синдикат и ту мора да узме своје активно учешће.

Очекујем да ћемо ускоро добити нове послове као што су послови осигурања и мењачки послови. Пост-експрес мора бити избачен у први план и тај сегмент нашег пословања који се убрзано развија и шири ће вероватно прерасти у дирекцију. Електронска трговина је нешто што је доминантно у свету и ми ту морамо наћи своје место. Формираће се нова руководећа екипа, не зато што ова није била добра, већ што тако мора да буде у систему нове организације. Свако од руководиоца има шансу да се у наредна два, три месеца докаже, али наглашавам да нико неће бити заштићен ако лоше ради.

Још једна јако битна ствар је да имамо људе у систему који више не могу да раде и да ће се почети са отварањем заштитних радионица. Правиће се четири заштитне радионице за четири регије. Те заштитне радионице треба у себе да „увуку“ све те људе који не могу више да носе торбу или седе на шалтеру, али могу одрађивати оне послове, производити оне услуге и производе које су овом систему потребне. На тај начин ће се дати пример другима и на хуман начин решити проблем људи који имају здравствене потешкоће у обављању свакодневних активности. Имам податак да око 2000 људи свакодневно не долази на посао и питам се шта је то што тера толики број људи да одсуствује са својих радних места. У сваком случају, очигледно је да имамо проблем и да морамо да га решимо, а заштитне радионице су добар начин за то.

Када причамо о запосленима и њиховим правима која ви штитите, морам да вас обавестим и о чињеницама да сам потписао отказе за неке људе који су точили гориво на пумпама у своје канте, који су узимали новац из благајни, али и због разних неправилности у пословању. По том питању имам јасан став – да свако треба да сноси одговорност за свој рад и поступке. Рекао сам већ да следи нова организациона шема, нови распоред људи, нова врста награђивања, а све то треба да допринесе да се овакве негативне појаве сведу на минимум. У свему томе, синдикат треба да учествује и сматрам да оно што се договоримо и потпишемо, мора да буде обавезујуће за све”, закључио је генерални директор.

Питања са терена

У другом делу састанка главну реч су добили наши активисти, који су имали могућност да генералном директору поставе питања али и пренесу расположење запослених са терена. Један од основних проблема који нас већ дуго мучи, а не решава се је недостатак радника у технологији (поштари и шалтерски радници). Наши активисти су инсистирали на чињеници да је посебно тешка ситуација у достави. О овом проблему се много причало, али се ништа није урадило. Поштари и даље не могу на годишње одморе, преузимају рејоне од колега који оду на боловања јер нема замена у доставним салама, док са друге стране, на папиру, ствари изгледају другачије. Не улазећи у то ко је крив за ово стање и да ли треба да верујемо својим очима или анализама Дирекције за кадрове, изнет је захтев да се овај проблем реши. Такође је истакнуто да је недопустиво да Пошта, као социјално одговорна компанија, ангажује раднике по разним основама а да они при том нису адекватно плаћени и да немају остала права из радног односа.

Генералном директору и његовим сарадницима је скренута

пажња на злоупотребе у вези са стимулацијама које дају директори радних јединица, као и на злоупотребе око коришћења службених возила ван радног времена. Што се стимулација тиче, основна замерка је да се оне користе за корекцију зарада и да има случајева где једни исти запослени добијају стимулације сваког месеца, што код осталих радника ствара револт.

Од генералног директора је захтевано и да се уреди област коришћења службених аутомобила јер сви смо сведоци да је ствар измакла контроли. Маса возила се користи ван радног времена и викендом, а нема никакве контроле ни критеријума ко и како може да користи возило тако да се масовно користе за приватне потребе и ван радног времена. Има случајева да ти људи који се свакодневно одвозе и довозе на посао на рачун Поште и тако увећавају трошкове пословања, добијају и надокнаду за превоз, што је крајње неморално и томе се мора стати на пут.

Изнет је и захтев да се више поведе рачуна о стању наших објеката и да се издвоје значајнија средства за њихово одржавање. Недопустиво је да имамо поште које немају мокри чвор или нису окречене више од двадесет година.

Говорено је и о проблемима у вези са аспектом безбедности и условима рада. Предложено је да генерални директор буде покретач једне иницијативе, у сарадњи са стручним службама, о изradi Правилника о раду поштоноша у екстремним условима (високе и ниске температуре). Упутство нам је неопходно да би знали како да се понашају управници, директори и радници у тим условима, јер смо сведоци великих климатских промена и појаве екстремно ниских и високих температура ваздуха. Досадашња пракса да се директорима радних јединица остави на вољу и савест како да организују посао у тим случајевима, није се показао као добар.

Синдикалце је интересовала и

политика Поште према Банци Поштанској штедионици, посебно са аспекта добити коју ова банка остварује.

Директни одговори

Одговарајући на питања генерални директор је обећао да ће предузети мере како би се помогло запосленима и како би се решили изнети проблеми и аномалије система.

„Што се тиче Банке Поштанске штедионице а. д. ми смо власници 49 одсто, а имали смо само једног члана у Управном одбору. Сада је специјални саветник Љубиша Лучић председавајући Скупштине акционара, а планирамо да именујемо још три представника Поште јер ће се ту, у наредном периоду, креирати све битне одлуке. За мене би било упутно да део добити ПШ буде уплаћен нашем систему, по усвајању њиховог завршног рачуна. Исто тако, имамо Мобтел где смо власници 100 одсто са значајним потраживањима и дуговањима. Имамо и власништво у „Политици“ са нешто мање од 2 одсто, али смо ту сувише мали да би могли утицати на пословну политику. Са Телекомом имамо уговор до 2017. године, по коме они плаћају закуп за коришћење пословног простора у нашем власништву. Имам информације да напуштају наше објекте и закупљују простор по знатно вишим ценама и неко ће се у овој држави сигурно позабавити тиме.

Што се тиче броја извршиоца у достави, на шалтерским пословима и у пост-експресу, знам да постоји проблем са бројем радника и са врстом ангажовања, посебно у пост-експресу. У наредном периоду, кроз процес реорганизације пословања, дефинисаће се потребан број извршилаца за сваки сегмент пословања, па очекујем да решимо и овај проблем.

Постоји могућност да се смање поједини трошкови, а ви сте навели један од примера са злоупотребом службених возила. Број аутомобила који се користи је велики,

Милан Кркобабић: Предузећемо мере како би исцравили аномалије у систему

гориво је све већи трошак, па ће се ова област дефинисати одлуком. Од јануара месеца ће се радити на томе да се види ко има право на коришћење службеног возила, а сви остали који имају оправдану потребу за путовањима користиће возила из возног парка, како би се трошкови свели на најмању меру.

Што се тиче стимулација, оне ће бити дефинисане новим колективним уговором, а проверићемо

и како се поштује овај постојећи. Мој став је да сва давања која иду из система, треба да буду на чврстим правним темељима“, рекао је генерални директор.

Састанак је обострано оцењен као веома користан и у интересу запослених и Предузећа, тако да је договорено да се настави са искреним социјалним дијалогом и учешћем синдиката у свим битним дешавањима.

Б.М.

Максимална подршка колегама са Косова

Срђан Балашевић, наш активиста из СО „Приштина“, искористио је присуство генералног директора и интересовао се за будућност Радне јединице и запослених у јужној српској покрајини.

Подсетивши да је то, пре свега, државно питање и одлука, господин Кркобабић је обећао максималну подршку што се тиче нашег система.

„Пошта је једина институција државе Србије која још увек како тако функционише на територији

Косова и Метохије. Планирамо да тамо отворимо и нову пошту, а ја лично имам жељу да дођем и видим како радите у овим условима. Што се нас тиче, нема разлога да не функционишемо и на том делу наше територије и тако ће бити све док држава евентуално не одлучи другачије. Дакле, пренесите нашим колегама да имају апсолутну подршку и да ћемо учинити све да одржимо пословање и сачувамо свако радно место“, рекао је Кркобабић.

ИНТЕРВЈУ: СЛАВКО ТОПАЛОВ, ПОТПРЕДСЕДНИК СИНДИКАТА ПТТ СРБИЈЕ

Верујем у синдикалну идеју

Тако говори један од синдикалних лидера у Пошти, у Конфедерацији слободних синдиката и синдикалном покрету Србије Славко ТОПАЛОВ, председник Скупштине и потпредседник Синдиката ПТТ Србије и угледни члан Управног одбора нашег Предузећа.

Он такође истиче да нико није спреман ништа да поклати и да се за очување и унапређење положаја запослених мора стално, упорно и истрајно борити. Синдикат није свемогућ, али би без синдиката и чланства било много горе.

Верујем у синдикалну идеју и против сам даљег уситњавања синдикалног покрета. Социјални дијалог треба усагласити са евидентним друштвеним променама – нагласио је Топалов у разговору за овај број ПОШТАРА.

Какве промене се очекују у Јавном предузећу ПТТ саобраћаја „Србија“ у наредном периоду?

Бројни изазови стоје пред нашим предузећем. Многе ствари су обрађене у Стратешком плану 2013–2015. година, мада очекујем да ће се највећи део промена догодити већ у овој години. Ту, по редоследу дешавања, пре свега мислим на нову организацију Поште. Овај постојећи модел управљања функцијама треба комбиновати са такозваним дивизионим моделом и доћи до хибридног модела који највише одговара нашем систему. Он по мом мишљењу предвиђа управљање услугама на битно другачији начин од досадашњег. Поштанским функцијама треба дати приоритет и оне треба да буду у тесној вези са ИТ функцијом. Треба направити модел који је имун на промене пословодства, политичку гарнитуру на власти, на правну трансформацију фирме. Подразумева се да нема повећања адми-

нистрације, а као најважније – ни вишка запослених. Хибридни поштански модел би морао да комбинује ниске трошкове са високом поузданошћу и брзином уручења.

Следећи велики изазов је правна трансформација Поште (прелазак у затворено акционарско друштво). Тај процес се у Европи обавља већ петнаестак година, са различитим искуствима и моде-

Славко Топалов

лима. То практично представља организовање фирме са свим елементима корпоративног управљања. Држава би имала контролну улогу, без директног мешања у вођење друштва.

Ове године нам предстоји и потписивање новог Колективног уговора и рад на том документу ускоро почиње. Донет је Закон о јавним предузећима, а очекујемо да се донесе и нови Закон о раду. Он у најави доноси новине око флексибилнијих облика запошљавања, што је потенцијално велика опасност. Навео бих само неке предложене одредбе:

- могућност заснивања радног односа на одређено време дуже од 12 месеци;

- брисање посебних услова за заснивање радног односа на од-

ређено време; промена дужине прековременог рада на дневном и недељном нивоу (уз евентуални пристанак запосленог);

- износ отпремнине ће се узети за време проведено код последњег послодавца (а не за цео период радног односа), као и многе друге одредбе.

Дух овог закона је да се повећан обим запошљавања постиже лаким отпуштањем. Овде ће бити пуно посла за Синдикат, односно за нашу централу - Конфедерацију слободних синдиката.

Завршио бих одговор на питање једним цитатом : „Да бисмо се суочавали са овим данас, морамо имати јасну визију шта ће бити сутра, али да би се спремно дочекало то сутра, мора се назрети и оно преко сутра“.

А шта можемо очекивати у технолошком смислу?

Ту су ствари мање-више јасне. Новонастале технологије попут електронске поште, хибридне поште и широка употреба интернета као средства комуникације, представљају главну препреку за традиционални физички проток информација. Што се тим новинама брже прилагодимо, то боље за нас. Треба стећи значајни удео у овим сервисима и избећи губитак прихода. Европа има око 500 милиона становника, поштанско тржиште је вредно око 88 милијарди евра и 5 милиона радних места у нашој делатности. Наша компанија поседује потенцијал доминантног домаћег оператера са могућношћу ширења у региону, јер нам та улога припада због видљивог искорака у технолошком смислу у односу на поштанске управе у окружењу. Са правом очекујемо повећање нашег удела у финансијском смислу европског и светског тржишта поштанских услуга.

Шта се дешава на синдикалној сцени Србије. Какав је тренутно положај наше централе, Конфедерације слободних синдиката?

Ништа логичније од чињенице да радници свој положај у друштву поправљају синдикалним деловањем. У земљама где је инструмент социјалног дијалога на много вишем нивоу, синдикати се нису одрекли штрајкова, протеста, односно радикалних метода синдикалне борбе. Међутим, код нас такво деловање даје све мање ефеката. Губитници транзиције (приватизације) прихватају своју злехуду судбину (сиромаштво) и као последица тога опада поверење у синдикате. С друге стране, радници нам имају алхемичарске жеље – помешати најбоље из социјализма са оним што је најбоље у капитализму. Та жеља је разумљива иако у крајњем представља наивну фикцију. Радници нису у прилици да остваре своју жељу за разлику од политичке класе која је такође опседнута својом фикцијом, али она може да ради на томе за своју корист, али на нашу штету. Такође бих истакао да смо народ који не разликује жеље од могућности, чекамо да се жеље остваре, а не чинимо ништа да бисмо остварили оно што можемо. Треба утихнути жеље и бавити се суровом реалношћу.

Верујем у синдикалну идеју и предложио бих неколико ствари. Треба радити на стварању отворених синдиката базираних на знању и компетентности, са стабилним изворима финансирања, независно од утицаја послодавца и политичке власти. Против сам даље сегментације синдикалног покрета. Не треба свака синдикална организација посебно да се региструје код Министарства за рад. Даље, постоје велике манипулације и злоупотребе са репрезентативношћу синдиката и послодавачких организација. Овде бих се осврнуо на положај наше централе, Конфедерације слободних синдиката, која је типична жртва сложених политичких односа код нас. По законито донетом Ре-

шењу о репрезентативности се не поступа и КСС се не укључује у рад Социјално економског савета из разлога што разним центрима моћи то не одговара. Сређивање на том плану допринело би истинском социјалном дијалогу са релевантним социјалним партнерима. Треба изменити Закон о Социјално економском савету, који је сада велика препрека за истински свет рада. Много шта се променило у овој држави, па и постојећи модел колективног преговарања, и социјални дијалог треба томе прилагодити.

Најважније од свега је да се за поправљање своје ситуације радници морају сами изборити. Нико ништа није спреман да поклони, и за очување и унапређење положаја запослених треба се перманентно борити. Синдикат није свемогућ, али би без синдиката и његовог чланства било много горе.

Нова рунда колективног преговарања је ошворена. Чему се надајте?

Решењем генералног директора Поште Србије, формирана је група за израду радне верзије Колективног уговора, који треба завршити до краја априла. Уследила би јавна расправа, па формирање преговарачких тимова, чиме би ушли у преговарачки процес. Лично очекујем да неће бити битних одступања од основних премиса постојећег Колективног уговора, који у себи има доста добрих решења. Намеће се за сада неколико тема које треба разрадити. То је, пре свега, стални проблем око стимулације, које се остварују како по обиму и квалитету, тако и по значају радног места. Значајне теме су и израда критеријума за зараде, немогућност коришћења годишњих одмора и томе слично. Има ту још неколико важних тема које ће бити отворене и надам се да ћемо наћи решења која задовољавају све стране у процесу преговарања.

Хтео бих такође да истакнем значај доношења гранског колективног уговора за пошту и курирску

делатност. Сматрам да би доношење таквог акта повећало конкурентност наше фирме на тржишту поштанских услуга. Многа друштва која се баве сличном делатношћу нас дампингују ценама због неуређене области права и обавеза према својим радницима, који су врло често у лошем положају. Такође бих још једном истакао да сам велики поборник колективног преговарања. То је најпоузданији чувар социјалног мира, најпожељнији и најефикаснији начин уређења односа између послодавца и запослених. Дobar колективни уговор је кључна претпоставка задовољства запослених.

Када ће бити актуелне акције „Телекома Србија“ а. д.?

За то што смо постали ово што јесмо – носиоци права на бесплатне акције Телекома Србија (а то су и запослени и бивши запослени Поште и Телекома) једине заслуге има наш синдикат и оба репрезентативна синдиката Телекома. Не бих се овом приликом много бавио прошлошћу. Тренутна ситуација је да је у мају прошле године Централни регистар хартија од вредности извршио пренос акција Телекома на прелазни рачун Хов за уписане у евиденцију носиоца права. Следи избор брокера, уговор о посредовању са брокером, отварање власничког рачуна хартија од вредности у Централном регистру.

Најважније у овом поступку; прекњижавање акције на наше рачуне у Централном регистру Хов и листирање на Београдској берзи, је нешто за шта не знамо када ће се десити. То ће бити одлука Скупштине акционара Телекома, односно политичких чинилаца. Неспорно је да ће се ово догодити, јер Закон о бесплатној подели акција на то обавезује. Дилема ће бити како поступати са тим акцијама, јер се ситуација око пословања Телекома знатно променила због великих преузетих обавеза и евидентних тешкоћа у пословању овог предузећа.

САГЛЕДАВАЊЕ ОБИМА ПОСЛА И ТРОШКОВА У ОСНОВНОЈ ДЕЛАТНОСТИ

Правилник о статистици и нормама

У склопу активности око реорганизације доставе у нашем Предузећу, уочене су бројне неправилности и нелогичности. Оспорена је ваљаност постојећих норми на основу којих се добијају остали параметри битни за сагледавање обима посла и трошкова у основној делатности. Због тога се, на наше велико инсистирање, приступило изради Правилника о статистици и нормама. Због промена у Пошти динамика овог посла није у складу са планом, али је битно да је посао започет и да нећемо одустати док се овај сегмент не уреди на ваљан начин.

На самом почетку рада поставила се дилема да ли иновирати постојећи Правилник из 2006. године (уз коришћење искустава непримењеног акта из 2010. године) или прићи овом задатку на концепцијски нов начин, како предлажу колеге из Информационих технологија. Због обимности посла, радна група је подељена у пет подгрупа. То су: подгрупа за писмоносне, телекомуникационе, информатичке и допунске услуге као и продаја поштанских артикала; подгрупа за експрес и пакетске услуге; подгрупа за ручење (достава, испорука, припрема за доставу, отпрема и приспеће); подгрупа за пријем и послове Главног поштанског центра, поштанских центара, изменичну пошту, пошту царињења и бизнис сервис и подгрупа за новчано пословање, упутничко пословање и главну благајну;

Задаци и проблеми са којима се сусреће радна група су бројни. Треба дефинисати извор података за статистику у Пост-нету и Пост-тису и доћи до одговора да ли су услуге и делови процеса рада покривени са технолошким упутствима и усклађени са Законом о поштанским услугама. Тренутно није могуће да се све услуге нађу у Пост-тис апликацији, јер већина пошта још ради у Пост-нету. Према Бизнис плану Предузе-

ћа до следеће године би све поште требале да добију квалитетну опрему, што је предуслов за увођење новог система у све наше јединице поштанске мреже.

Апликација „статистика“ треба да препозна резервисане и нерезервисане услуге, што за сада није могуће.

Договорена је динамика у оквиру које се одвијају активности радне групе и она се састоји од неколико фаза. Као прво, врши се преиспитивање постојећег Правилника, а затим следи дефинисање начина за прикупљање и обраду статистичких података, норми и начин нормирања. Треба дефинисати и нормирати услуге и процесе који нису обухваћени постојећим Правилником. Затим следи усклађивање са Законом о поштанским услугама и општим актима Предузећа, као и усклађивање са технолошким променама у Предузећу. Следећи корак би био снимање услуга и делова процеса

рада, а вршила би се и анализа и усвајање појединих искустава страних поштанских управа. На крају треба израдити коначни предлог Правилника о статистици и нормама и спровести измене у апликацији „ПТТ статистика“.

На овом пројекту је ангажовано много људи, ради се предано и озбиљно како би се испунили задати рокови. Сматрамо да радну групу не треба распуштати ни након усвајања и имплементације новог Правилника, јер овом послу треба приступити на иновативан и проактиван начин.

Синдикат ће дати свој пун допринос таквом начину рада и трудићемо се да се норме коначно дефинишу на прави начин, јер из њих произилази много података који директно утичу на права запослених. Довољно је рећи да од адекватних норми зависе продуктивност и величина рејона, па да се схвати сва озбиљност овог посла и наше упорно инсистирање да у њему учествујемо.

Да ли стварно није било притисака?

Приликом обиласка терена наши активисти који раде у мешовитим тимовима за доставу, предочили су нам да се мењају „правила игре“ и то на штету радника, тако што се смањују или укидају параметри који одређују продуктивност. Рејони се дефинишу према параметрима који нису садржани у важећем Правилнику о дефинисању доставних рејона, већ у Упутству за контролу организације доставног подручја. Један од примера је укидање пешачког дела на моторизованом рејону, а битна замерка је и то што се за дефинисање путних листи користе нормативи од 1600 домаћинстава по рејону, док је по важећем Правилнику то од 900 до 1100 домаћинстава.

Изгледа да се жели приказати што је могуће мања продуктивност и тако оправдати број извршилаца за који ми сматрамо да је недовољан. Инсистирали смо на поштовању важећег Правилника, обавезној резерви по поштама и од тога нећемо одустати.

Руководство Дирекције за мрежу је изнело став да нису вршили никакав притисак на радне јединице како би се рејони мењали на основу нових показатеља, већ да су сугерисали измене на основу података са којима располажу, што спада у њихове редовне активности.

Да би превазишли овај проблем, наши активисти по радним јединицама су добили задатак да провере стање на терену и да, уколико уоче неке неправилности, као и тамо где се наши чланови пожале да су оштећени, захтевају од својих директора да се поништи нова рејонизација и врати на претходно стање.

ПРИМЕДБЕ НА УГОВОР О КОРИШЋЕЊУ МОПЕДА И БИЦИКАЛА ЗА СЛУЖБЕНЕ ПОТРЕБЕ У ЈП ПТТ САОБРАЋАЈА „СРБИЈА“

Раскидају се уговори

На захтев наших чланова са терена који су дошли у ситуацију да им се раскину уговори о коришћењу мопеда и бицикала за службене потребе, а због промена у процесу рада, покренули смо ово питање и одржали састанак са руководством Дирекције за мрежу. Сматрамо да смо близу решења и да ћемо на тај начин исправити неправду која се чини према запосленима.

Наиме, уочили смо да је у последње време дошло до раскида поменутих уговора и да су тиме радници уговорачи доведени у неправедан положај, с обзиром на то да су већ више од две године својим средствима одржавали додељене мопеде или бицикле, а да су им они сада одузети, па су тиме изгубили и право на откуп.

Ова дешавања нису у складу са договором који је постигнут пре увођења модела коришћења мопеда и бицикала, а који је био постигнут између синдиката и Дирекције за поштанску мрежу. Тада је било договорено да потписивање уговора није обавезно, као и да се без сагласности запосленог који је уговарач, предметно превозно средство не може давати на употребу другом запосленом. Најбитније је да потписник уговора који је прихватио обавезу да одржава превозно средство, има могућност да га откупи после уговореног рока, што му је сада онемогућено због поменутих измена. Ово решење је по нашем мишљењу неправедно, јер оставља могућност за коруптивне радње. Практично може да се деси да се запосленом одузме право из уговора након четири године одржавања и коришћења и да се то превозно средство додели другом запосленом као резултат нечије самовоље.

Друго битно питање које морамо

да решимо, а које је велики проблем у нашем систему, је паркирање и одлагање мопеда јер се сада они паркирају на неадекватним местима (ходници пошта, котларнице, отворен простор...). Велики проблем представља и паркирање технолошких возила у градским срединама приликом доставе, чи-

ме су наши радници принуђени да крше Закон о безбедности саобраћаја и тиме се доводе у ситуацију да плаћају велике мандатне казне због непрописног паркирања.

Након нашег указивања на ове проблеме, одржан је састанак представника Дирекције за поштанску мрежу, Дирекције за правне послове, Дирекције за економске послове, Синдиката ПТТ Србије и Синдиката ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ „Независност“.

Представници синдиката изнели су проблеме који су, по њиховом сазнању, настали у првом периоду реализације. Кроз међусобну дискусију учесника састанка изнето је да појава раскидања уговора услед технолошких промена није до сада толико учестала, што не значи да не може попримити обимније размере током времена, па су предложена три модела превазилажења односно сузбијања насталог проблема:

-обрачунавање износа уложених средстава у одржавање мопеда у зависности од периода одржавања и пређеног пута и исплаћивање запосленом са којим је уговор раскинут пре истека експлоатационог периода уколико је раскид уследио због технолошких промена;

-могућност да запослени који због организационих промена више не користи мопед настави да га одржава до краја експлоатационог периода, а да га при том други запослени користи за доставу поштанских пошиљака;

-могућност да запослени са којим је уговор раскинут, а уколико је раскид уследио због технолошких промена, откупи мопед пре краја експлоатационог периода под условом да је протекао већи део периода експлоатације.

Такође је договорено да се расписом свим РЈ скрене пажња да је закључивање Уговора о коришћењу мопеда и бицикала искључиво на добровољној бази, као и да је мопед основно средство за рад, а одржавање истог обавеза Предузећа, односно запосленог уколико закључи Уговор о коришћењу.

Постигнут је договор да се поводом изнете проблематике везане за мопеде одржи још један састанак на ком ће се изнети конкретни предлози за превазилажење проблема, као и могућност да конкретне мере предузму кроз измену Колективног уговора, која ће се разматрати у марту ове године.

До тада ће и наш Синдикат дефинисати свој став о понуђеним предлозима, изнећемо и неке нове идеје, а започећемо и разговоре о осталим спорним темама (паркирање мопеда и заустављање возила на достави у градским срединама).

ИМА ЛИ ШАНСЕ ДА СЕ ОБЈЕКТИ БИВШЕГ ПТТ УГОСТИТЕЉСТВА ВРАТЕ ПОШТИ

Отето вратити у систем

„Наш систем је „черупан“ 20 година, објекти су се издвајали на чудан начин, али настојаћемо да се то све врати Пошти“, рекао је недавно генерални директор Поште Србије Милан Кркобабић на састанку са члановима Главног одбора и Скупштине Синдиката ПТТ Србије.

Овај став челног човека нашег предузећа обрадовао је све у Синдикату, а у исто време и дао за право свим нашим настојањима да се преиспита све што је рађено када је вредна имовина преко ноћи издвојена из ПТТ-а.

Да подсетимо, реализацијом Програма реструктурирања, којим је било предвиђено да се ПТТ убудуће не бави тзв. нон-кор делатностима, у јулу 2005. године из Јавног предузећа ПТТ саобраћаја „Србија“ издвојене су радне јединице „Угоститељство“ и „Пост-турс“, као самостална привредна друштва. У октобру 2005. године, по Закључку Владе Републике Србије извршен је пренос оснивачких права у Привредном друштву „ПТТ угоститељство“ д. о. о., Београд и у Туристичкој агенцији „Пост-турс“ д. о. о., Београд, између Јавног предузећа ПТТ саобраћаја „Србија“ и Републике Србије.

На тај начин, у власништво Републике Србије прешли су хотел „Зеленкада“ на Златибору, хотел „Сребрнац“ на Копаонику, одмаралиште „Петко Миљевић“ у Бечићима, као и Поштански дом у Врњачкој Бањи, а затим је уследила њихова приватизација. Такође треба подсетити да је само наш представник у Управном одбору, Славко Топалов гласао против издвајања имовине и објеката, али то није било довољно да се започети процес заустави.

„Та приватизација је пропала и објекти су сада у власништву државе. Како су нам узели те објекте, тако могу и да их врате и ми ћемо, заједно са синдикатима, радити на томе“, рекао је генерални директор на састанку са члановима нашег синдиката, што је наишло на опште одобравање, јер сви знамо да су поменути објекти саграђени из

Пројекат у шоку: поштанско одмаралиште на Бранковцу

прихода ПТТ радника, а Поштански дом у Врњачкој Бањи је легат који је тим истим ПТТ радницима поклоњен још пре Другог светског рата.

Ипак, није судбина поменутих хотела једини проблем произашао из одлуке о издвајању ПТТ Угоститељства из нашег система преко ноћи. Подсетимо, у власништву Поште Србије остала су одмаралишта на Дивчибарама, Космају, Фрушкој гори, као и вила на Рибарском острву у Новом Саду. Одмаралишта на Дивчибарама и Космају су у лошем стању и за њихово стављање у функцију неопходна су значајна материјална улагања. Синдикат ПТТ Србије самоиницијативно је покушавао да одмаралиште на Космају бар сачува и заштити од даљег пропадања. Уложена су значајна средства и много волонтерског рада па је објекат сада обезбеђен, закључан и чека, надамо се, боље дане.

Што се тиче одмаралишта на Бранковцу, оно нема решено питање водоснабдевања и одвода фекалних вода, те је већ извесно време такође ван функције. Како смо сазнали, Пошта Србије се у марту 2011. године обратила Јавном предузећу „Национални парк Фрушка Гора“, понудивши сарадњу која би омогућила да се овај објекат у што краћем року доведе у функцију.

Нажалост, одговор на ову понуду никада није стигао.

Наш синдикат неће одустати од идеје да бар неке од поменутих одмаралишта врати у функцију, а о покушајима да поново „оживимо“ ресторане друштвене исхране тамо где су најнеопходнији већ смо у више наврата писали у „Поштару“. И ту смо, нажалост, наишли на препреке и опструкцију, пре свега, од стране саме државе и њене администрације. Тренутно су у функцији ресторани у ГПЦ-у у Београду, у Хибридној пошти и у Новом Саду и то захваљујући напорима наших активиста и разумевању директора радних јединица који су препознали потребу и интерес својих радника. Али, и поред пуно уложеног труда, одлуке Управног одбора Поште и начелне подршке генералног директора, ресторан у ПТЛ-у није успео да заживи због стриктног придржавања законских процедура од стране пословодства те Радне јединице. Сигурни смо да је и приликом издвајања наше имовине из система све било одрађено по важећим законима и праву, али је сигурно да није било праведно. Та неправда која је учињена свима нама је додатни мотив да истрајемо у нашим настојањима.

НОВИ ЗАКОН О ШТРАЈКУ УСКОРО ПРЕД РЕПУБЛИЧКИМ ПАРЛАМЕНТОМ

Каналисање радничког бунта

Нови закон о штрајку је припремљен и требало би ускоро да се нађе пред Скупштином Србије. Уколико посланици дају свој глас за тај Нацрт, доћи ће до тога да штрајкови у Србији убудуће неће ником сметати, а вапаје радника неће нико чути.

Прва негодовања на законски предлог стигла су из редова синдикалаца, али се и сам премијер Ивица Дачић није сложио са неким одредбама Нацрта. „Ако хоћемо у Европу, тамо морамо са европским законима и правима радника. Не разумем одредбе у предлогу новог Закона о штрајку којим се одређује да штрајк може да се одржи само у кругу фабрике. То је бесмислено. Послодавци који долазе у Србију морају да буду свесни да ће њихови радници имати иста права као и у земљама из којих долазе“, казао је премијер Дачић.

Нацрт спорног закона дефинише радно место запосленог и његове пословне просторије као место штрајка. То значи да више неће бити протеста на улицама, блокирања саобраћајница, парола испред зграде Владе Србије. У Министарству за рад и социјалну политику објашњавају да протест може бити организован и ван радног места, али када то одобри МУП, што може да значи и – никад.

Очигледно је да предлог новог закона представља покушај власти да се каналишу штрајкачке активности како би се што мање ометао рад у самим компанијама, али и у окружењу.

Са друге стране, гледајући државно окружење, ретке су земље које имају Закон о штрајку, тако да тај изговор никако не пије воду, веће је он, пре свега, одраз жеља да се штрајкови забране. Јер, како другачије тумачити чињеницу да се проширује списак оних који немају право да штрајкују, а многима се намеће обавеза поштовања минимума процеса рада, што обесмишљава идеју штрајка.

Нацрт закона налаже и увођење тзв „лок-аута“, који представља супроставање радника против радника, тако

да је, ако послодавац одлучи да затвори фабрику, могуће да се друга група радника супротстави штрајку. То је нецивизацијски процес који спречава изражавање незадовољства, а интересантно је да је ова могућност подржана од стране Уније послодавца Србије, па је сваки даљи коментар сувишан.

Као закључак се намеће мишљење

да законодавац не живи у истој држави као радници на које овај закон треба да се односи. Као да у Србији теку мед и млеко, па је само још потребно да их не узнемиравамо и не блокирамо саобраћај док се довозе на посао. Превидели су чињеницу да радници само због велике муке излазе на улице – да би заштитили своје породице и право на егзистенцију, а то незадовољство не може да каналише ни један закон.

Усвојене измене Правилника Фонда

Главни одбор Синдиката ПТТ Србије је 27. децембра 2012. године, на предлог Управног одбора Фонда солидарности, усвојио, у својству Скупштине, измене Правилника Фонда.

Измене се односе на следеће:

1. У члану 5. тачка 8. после реченице „Ублажавање последица елементарних непогода или ванредних догађаја“ додаје се: **„на објекту за становање члана Фонда“.**

2. У члану 5. додата је нова тачка **9.** која гласи: **„Помоћ члану Фонда који је на радном месту претрпео оружану пљачку“.**

Потребна документација:

-Захтев члана Фонда,

-Фотокопија медицинске документације,

-Образложење председника синдикалне организације.

Након те седнице Управни одбор Фонда је, 24. јануара 2013. године, ускладио Упутство са новонасталим изменама Правилника у следећем:

1. У тачки 5. брише се тачка „ц“,

2. У тачки 8. после речи „догађаја“ додаје се: **„на објекту за становање члана Фонда“.**

3. Додаје се нова тачка **9.** која гласи: **„Помоћ члану Фонда који је на радном месту претрпео оружану пљачку“.** Помоћ по наведеном осно-

ву одобрава се у износу од 7.000,00 динара.

Управном одбору Фонда солидарности, у прошлој години, чланови Синдиката ПТТ Србије обратили су се 2.395 пута захтевом за доделу солидарне помоћи. Позитивно је решено 2.264 захтева и одобрено 19.784.150,00 динара.

Број захтева и импозантна исплаћена сума од приближно 20 милиона динара указују да је на овај начин испуњена основна мисија постојања и функционисања Фонда солидарности у нашем Синдикату. Испоштована су начела хуманости и солидарности чланова Синдиката и чланова њихових ужих породица, а у неким случајевима и шире од тога.

Наравно, увек има места за боље и свестраније ангажовање синдикалних активиста у циљу што бољег упознавања ситуације на терену како би се сваки појединачни случај усмерио ка праву на остваривање солидарне помоћи. Један од приоритетних задатака у наредном периоду, биће максимално ангажовање на пропагирању постојања и рада Фонда солидарности у свим синдикалним организацијама, а посебно тамо где сматрамо да је оно било недовољно у претходној години.

Из штампе

КАКВА ЈЕ УЛОГА ТАЈКУНА НЕБОЈШЕ АТАНАЦКОВИЋА У ПРЕКОМПОНОВАЊУ СИНДИКАЛНЕ СЦЕНЕ СРБИЈЕ:

Један да уђе, двоје мора да изађе

Пише: Горан Предојевић

Да има правде, Небојша Атанацковић би одавно требао да лежи у „апартманима“ српских затвора. То би, међутим, могло убрзо да се деси судећи по драматичним променама у прекомпоновању синдикалне сцене у Србији и штете коју је овај тајкун направио хиљадама радника и социјалном дијалогу између власти, послодаваца и синдикалаца.

Ако неко мисли да би Атанацковић морао да оде у затвор због шверца нафте и бензина на Косова, за шта је више пута прозиван, грдно се вара. Разлози су сасвим друге природе.

Конфедерација слободних синдиката поднела је у децембру месецу кривичну пријаву против Атанацковића, јер је као председавајући Социјално-економског савета око 220.000 чланова овог репрезентативног синдиката оставио без права на социјални дијалог, тако да му избегавање плаћања пореза и царинских маржи у спорној трговини нафтним дериватима дође приде, отежавајућа околност.

Да су ствари кренуле добрим путем говори и податак да се и премијер Ивица Дачић одавно дистанцирао од овог тајкуна, јер се Атанацковић по кулоарима хвалио да је финансирао многе странке, међу којима је и Социјалистичка партија Србије, те да због тога има велике бонусе код власти, да му сад враћају дугове и чувају леђа.

Премијер Дачић је, међутим, проценио да му је у овом моменту једноставније да Атанацковића „пусти низ воду“, а да избегне непотребан сукоб са синдикатима и да реформе и политку владе са деснице скрене мало ка левици, што је, јел те, суштина програмских начела његове

партије.

Да ли баш случајно или не, али надлежно, Прво основно јавно тужилаштво у Београду, одмах по добијању кривичне пријаве против Атанацковића, затражило је од МУП-а, одељења за привредни криминал, додатне информације и да испита цео случај и хитно предузме „потребне мере“.

Зашто је избио рат између Атанацковића и синдиката?

Конфедерација слободних синдиката добила је репрезентативност у мају 2012. године и за разлику од осталих синдикалних централа у Србији, једина је у у овом тренутку у могућности да окупи критичну масу, тако да је прошле јесени, 7. новембра, организовала протест 2.000 радника испред зграде Владе Србије у Немањиној улици због лоше социјалне политике владе и других рестриктивних економских мера на штету радника, међу којима су и два законодавна акта, Закон о раду и Закон о штрајку.

Сва законодавна акта везана за права радника, пре усвајања, иначе

мора да прођу кроз Социјално-економски савет, а њихово мишљење је пресудно у свим договорима синдиката, послодаваца и државе, почев од минималне цене рада до промене закона.

Социјално-економски савет има 18 чланова. Поред шест представника Владе, односно Кркобабићевог министарства за рад и социјалну политику, у раду Савета учествује и шест представника Уније послодаваца Србије, четири представника Савеза самосталних синдиката Србије Љубисава Орбовића и два представника Уједињених гранских синдиката „Независност“ Бранислава Чанка.

Небојша Атанацковић је дошао у Социјално-економски савет као представник Уније послодаваца, чији је легитимитет и репрезентативност под великом сумњом, јер се Унија поцепала на два дела. Једно крило предводи Атанацковић, а друго јагодински тајкун Миодраг Николић Феман. Ко ће послодавце да заступа у наредном сазиву СЕС-а тек ће да се види?

Да се иза кулиса, и мимо очију јав-

ности, дешавају драматичне ствари на прекомпоновању радничких покрета, оваквих какви јесу, говори податак да репрезентативност СССС-а истиче за два месеца и Љубисаву Орбовићу неће бити нимало лако да скупи довољна број активиста, јер су неке синдикалне организације већ прешле у КСС, које предводи Ивица Цветановић, док се Бранислав Чанак зачурио на ловорикама провоборца петооктобарског преврата са ограниченим роком трајања због чега му се чланство малтене распало.

Конфедерација слободних синдиката окупља око 40 синдикалних организација из јавног сектора међу којима су синдикати „Телекома“, ЕПС-а, Колубаре, здравства, социјалне заштите, Поште... те су незахваљан саговорник у свим социјалним дијалозима.

Ставови лидера Конфедерације слободних синдиката Ивице Цветановића су дијаметрално супротни у односу на послодавце, а то је заправо суштина свих проблема. Цветановић, рецимо, сматра да Србији уопште није потребан Закон о штрајку, јер такав правни акт има само седам држава у Европи, и уопште није неопходан да се усвоји пре уласка Србије у Европску унију, како се јавности представља.

Послодавци, чија је улога у економској пропасти Србије видљива на сваком кораку, имају другачије мотиве изнад којих су само лични интереси и зидање властитог богатства. Један од таквих је и актелни председавајући СЕС-а.

Небојша Атанацковић је у марту прошле године изабран за председавајућег Социјално-економског савета на годину дана, до марта ове године. Упућени тврде да га је на то место погурао тада одлазећи председник Борис Тадић, а премијер Ивица Дачић, коме по правилу припада тај положај, није хтео да заседа саветом сматрајући да има пречих послова попут решавања коначног статуса Косова и Метохије. Отуда и забуна ко заправо руководи највишим телом у држави где се одлучује о битним питањима из области социјалне политике?!

Атанацковић је као председавајући, по Закону о Социјално-економском савету, био у обавези да Конфедерацију слободних синдиката, по аутоматизму, одмах након добијања решења о репрезентативности на територији Републике Србије, укључи у раду СЕС-а и социјални дијалог, али...

Он не само што је прекршио низ закона и ускратио право да 220.000 радника има легитимне представнике у највишем државном телу, где се одлучује о њиховим судбинама, није чак ни нашао за сходно да одговори на писане захтеве КСС да их укључи у рад СЕС-а, због чега је тај синдикат био принуђен да правду затражи на суду.

Самовоља једног човека, председавајућег СЕС-а, има и овакве мотиве: Само да ми донесемо законе који нама одговарају, а ви после видите шта ћете.

Два кључна документа којима се решавају спорна питања послодавца, са једне, и ово мало запослених што је преостало од такозване радничке класе, односно оних што негде нешто раде и примају плате, провлачи се кроз систем незапажено, готово тајно, без икакве јавне расправе.

Да су Закон о раду и Закон о штрајку написани, и пред усвајањем, нико можда не би ни чуо да се некрунисаном српском краљу шећера, Миодрагу Костићу, није отела реченица „лакше сам се развео од жене, него што раднику могу да дам отказ“.

Та анегдота сликовито објашњава суштинску разлику социјалног дијалога између послодавца, тајкуна, и обесправљених радника који су опљачкани до голе коже, а додатна симболика је и у томе што је она изговорена на Конференцији „Прво пролазно време – 100 дана владе“, којој је присуствовао и премијер Ивица Дачић. С обзиром да је на челу Владе Србије социјалиста, било би логично да је влада левичарска. Дачићев кабинет је, међутим, кроз низ мера штедње и реформе терет кризе свалио на леђа народа што је сврстава у владу деснице, а не левнице, тако да Мио-

драга Костић, који је узгред и актуелни председник моћне тајкунске организације „Привредник“, који иначе нема столицу у СЕС-у, не брине превише. Радника си и до сад могао да шутнеш у дупе и избациш на улицу, а да за то ниједан послодавац не одговара ником ништа. Тако ће да остане и убудуће, свеједно шта пише у законима.

Атанацковићу није страно да прекрши закон. Једино га мучи дилема: Конфедерација слободних синдиката мора да уђе у СЕС и да се укључи у социјални дијалог, али је проблем ко из СЕС-а мора да изађе!

Орбовић изгубио судски спор

Уместо да изведу раднике на улицу, побуне се против сиромаштва и социјалне неправде, неким синдикатима је битнија борба против других синдикалних централа. Тако је председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић тужио Министарство рада и социјалне политике зато што је министарство дало решење о репрезентативности Конфедерацији слободних синдиката и изгубио спор пред надлежним Управним судом.

Образложење суда је кратко и у њему се наводи да Орбовић није имао законско право да подноси тужбу јер се његовом СССС не ускраћују стечена права.

Комисија Министарства рада и социјалне политике, коју је иначе формирао Расим Љајић, бројањем је утврдила да Конфедерација слободних синдиката са нешто изнад 183.000 чланова стиче репрезентативност, што је изнад потребне квоте десет одсто од укупног броја запослених, док око 40.000 приступница није прихваћено јер су у том тренутку формално припадали другим синдикатима, „Независности“ или ССС.

Једна од занимљивости јесте и податак да је решење о репрезентативности Орбовићевог гранског Синдиката хемије и неметала идентично решењу о репрезентативности које је министарство донело за КСС.

Безбедност и здравље на раду

ПЛАН РАДА ОДБОРА ЗА БЕЗБЕДНОСТ И ЗДРАВЉЕ НА РАДУ ЗА ОВУ ГОДИНУ

Уредити начин рада у екстремним условима

Одбором за безбедност и здравље на раду у нашем Предузећу тренутно председава наш члан и активиста Дарко Радовановић, па смо искористили прилику да читаоце „Поштар“ упознамо са планираним активностима Одбора у наредном периоду.

Из разговора смо могли да закључимо да ће акценат у наредном периоду бити стављен на услове рада у основној делатности и специјализованим радним јединицама, али и на дефинисању начина рада пододбора у свим деловима система.

„Планирамо да упутимо иницијативу генералном директору да се формира радна група која би израдила Предлог правилника о раду у условима екстремно ниских или екстремно високих температура, а односио би се на вршење послова доставе. Сведоци смо да последњих година често имамо периоде са екстремно високим температурама лети и екстремно ниским температурама зими. У таквим условима немогуће је вршити доставу на постојећи начин, јер су нашим радницима угрожени и здравље и безбедност.

Ови проблеми су се до сада решавали тако што је директорима радних јединица остављано на вољу и савест како ће се понашати у време екстремно високих или екстремно ниских температура. Сматрамо да то није добро, јер долазимо у ситуацију различитог поступања у оквиру истог система. Прошле зиме, када је снег паралисао читаву земљу, Пошта је била једна од ретких институција која је како-тако функционисала. Било је случајева да су поједини директори прилагођавали радна времена

Дарко Радовановић, председник Одбора за безбедност и здравље на раду

у условима рада и да су ангажовали сва превозна средства како би помогли поштарима, али, нажалост, није свуда било тако. Желимо да системски уредимо ову област и да се тачно знају процедуре рада када наступе ситуације које угрожавају здравље запослених. Поштар, који је најугроженија категорија запослених, не може да проведе пуно радно време у дубоком снегу или на плус 40 степени.

Наш предлог је да у радну групу треба укључити представнике Дирекције за мрежу, Самосталног сектора за управљање ризиком, Дирекције за правне послове и представнике репрезентативних синдиката”, каже Дарко Радовановић.

Поред ове иницијативе, Одбор је својим Планом рада предвидео и обилазак радних јединица и поштанских центара, како би сагледао стање и проверио поштовање колективних мера заштите на лицу места.

„Очигледно је да имамо и про-

блема у функционисању самог система заштите, па ћемо посебну пажњу усмерити на контролу имплементације Упуства о раду пододбора у радним јединицама. Отићи ћемо свуда где је то потребно како би помогли људима терену да на прави начин искористе све механизме заштите, а у интересу и запослених и Предузећа. Планирамо и да посетимо специјализоване радне јединице (Одржавање, ПТЛ и Хибридно пошту) где важе посебне мере заштите. Проверићемо како се тамо спроводи примена важећих правилника, јер су то посебно угрожена радна места са увећаним ризиком. Знамо да тамо наши људи раде на специјалним машинама и у посебним условима где лако може доћи до повређивања, па је битно да се стриктно спроводе све мере заштите на раду. Сугерисано нам је да тамо постоје одређени проблеми као што је неадекватна заштитна одећа, па ћемо и томе посветити пажњу. Ако буде било потребе иницираћемо измену правилника који регулише ту област како би запослени на тим радним местима били адекватно заштићени и како би динамика испоруке заштитне одеће и обуће била у складу са стварним потребама”, истиче наш саговорник.

Према његовим речима, у плану за ову годину је и да се стриктно прати стање безбедности у нашим објектима који су често на мети пљачкаша: „То је посебан проблем јер ситуација у којој дође до пљачке представља ризик по живот и здравље запослених. Осим инсистирања на мерама одвраћања пљачкаша кроз примену савремених техничких мера заштите, пратићемо и како се спроводи

анти-стрес програм за наше колеге који су се задесили у оваквим ситуацијама. Можда не можемо у довољној мери да утичемо на учесталост појаве оружаних напада на наше објекте, јер је то питање опште безбедности и степена криминалитета у држави, али је сигурно да можемо помоћи радницима након стресних ситуација као што је пљачка”.

У домену рада Одбора за без-

бедност су и услови у којима раде радници Поште. Знамо да се поједини наши објекти налазе у катастрофално лошем стању, да не постоје основни услови за здрав рад, па су и ту планиране интензивне активности. „Инсистираћемо код послодавца да се издваја више средстава за одржавање и адаптацију наших објеката. Недопустиво је да у 21.веку имамо јединице поштанске мреже које немају са-

нитарни чвор или нису прикључене на локалне водоводне мреже. Имамо случај да у пошти Рипањ због инвестиције од 30 хиљада наши запослени немају воду у објекту и поред чињенице да водовод пролази поред поште! Такав немар и небрига су недопустиви, јер су то места где се остварује приход и где се морају створити адекватни услови за рад”, закључује Дарко Радовановић.

ПОТПИСАН УГОВОР ПОШТЕ СРБИЈЕ И ТОШИБЕ

Изабрана опрема за сортирање пошиљака у ГПЦ-у

Пошта Србије склопила је уговор о куповини опреме за аутоматизовано сортирање поштанских пошиљака са групом понуђача коју чине компаније „Тошиба Јапан“ и „Тошиба Европа“, као и италијанска фирма „Кинектик сортинг“ („Cinectic Sorting“), вредан око 10,5 милиона евра.

Уговором је дефинисано да највише за две године буде реализовано све - од концепције, преко производње машина, до инсталација, тестирања и потпуног преласка на нову технологију рада.

Предвиђено је да се набаве четири машине за прераду писاما (две ће бити у Београду и по једна у Новом Саду и Нишу), и једна за прераду пакета и крупних пошиљака.

Генерални директор Поште Србије, Милан Кркобабић, на конференцији за новинаре одржаној 8. фебруара тим поводом, истакао је да је ово највећа инвестиција предузећа, која се, заједно са грађевинским објектима главних поштанских центара ближи вредности од 30 милиона евра.

„То није новац који смо добили од донација или страних инвеститора, већ новац Поште који се инвестира на најбољи могући на-

чин, како би овај велики систем спремно ишао у сусрет изазовима које намеће 21 век“, казао је Кркобабић.

Према његовим речима, савремени технолошки развој је муњевит и непредвидив, и ова ин-

Сортирачка машина за прераду поштанских пошиљака

вестиција значи да ће предузеће добити савремену опрему у главним поштанским центрима у Београду, Новом Саду и Нишу.

У тим центрима тренутно 1.000 људи ручно и у лошим условима сортира писма и пошиљке, а након аутоматизације ће бити свега 100 запослених.

„С обзиром да је основни концепт развоја Поште да нема вишка људи, али има мањка послова за које ћемо се борити, осталих 900 запослених у тим центрима неће

бити отпуштени већ ће радити у другим технолошким срединама“, нагласио је Кркобабић.

Синдикат ипак мора бити на опрезу без обзира на оптимистичне изјаве првог човека Поште, јер ће бити тешко распоредити 900 људи на нова радна места без трзавица. Када знамо каква је старосна структура тих радника, њихово здравствено стање и школска спрема, видимо проблем у најави. Чињеница је да смо „склањали“ запослене са умањеном радном способношћу са улице у прерадне центре на лакша радна места, па је питање шта ће они сада радити.

Недостаје нам радне снаге у технологији (поштари и шалтерски радници), али је питање колико њих је способно да окачи торбу на раме и изађе на терен или седне за шалтер. Са друге стране, администрација се годинама неконтролисано увећава и тамо ни физички нема места.

Свакако да се радујемо технолошком напретку и модернизацији Поште, пре свега због услова рада, али вишак запослених који се појављује као последица преласка са мануелног на аутоматизован процес рада ће бити велики испит за Предузеће и синдикате.

САОПШТЕЊЕ ЗА ЈАВНОСТ СИНДИКАЛНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ „НОВИ САД“

Апелујемо да се међусобно уважавамо

Поводом још једног напада на радника Поште, Синдикална организација „Нови Сад“ тражи и захтева од надлежних да заштите поштанске раднике.

У пошти на Телепу, 19. јануара ове године, након што је колегиница замолила кориснике за мало мира како би се рад могао несметано одвијати, један од њих је реаговао агресивно, претећи и желећи да се физички обрачуна. Радник обезбеђења није могао да умири поменутог господина, те су позвани полиција и хитна помоћ, која је нашој колегиници указала неопходну медицинску помоћ.

Иако је непримерена реакција корисника „изазвана“ једном коректном молбом, верујемо да је овакво понашање подстакнуто медијским написима објављеним претходних дана, а у вези са тврдњама двојице суграђана да су били „заточени“ у пошти.

Подсећамо да је до тог инцидента дошло након што су радници поште на Спенсу непосредно пре 19.00 (када се званично завршава радно време са корисницима и што је јасно и недвосмислено истакнуто на улазним вратима поште) упозорили кориснике да неће моћи сви да буду услужени. Нагласили су да из безбедносних разлога морају да закључају пошту и нису никога спречавале да из ње изађе, али су ипак доживеле читаву лавину увреда, псовки и вулгарних коментара које због пристojности нећемо наводити.

Већина наших шалтерских радника су жене – да ли је то прихватљив разлог да буду изложене увредама, претњама и покушајима физичког напада, као што је то био случај у ове две поште?

У случају два наведена инцидента у поштама у Новом Саду очигледно се доводе у опасност наши запослени, безразложно нарушава углед

Поште, насиље над нашим запосленим се сматра друштвено прихватљивим, а велики део јавности, без проверених информација осуђује наше раднике, иако би готово сви поступили исто да су се нашли у такој ситуацији.

Од наших колега захтевамо да буду професионални, одговорни,

Рајко Ристић, председник СО Нови Сад

експедитивни, као и да поштују правила пословног понашања и комуникације. У заједничком интересу наших клијената и наших запослених апелујемо на међусобно уважа-

вање, пристojност, толеранцију и стрпљење. Као што се од наших запослених захтева да на свом радном месту занемаре личне проблеме, тако молимо кориснике да у нашим радницима не траже кривце и одговорне за друштвене појаве за које они никако не могу бити одговорни. Нема потребе да проблеми који су нам свима заједнички буду разлог међусобног непријатељства и испољавања агесије која постаје све чешћа реакција на фрустрације којима смо сви изложени.

Пошта Србије годишње пружа скоро 500 милиона услуга. Корисницима наших услуга дугујемо велику захвалност за лојалност и поверење које нам указују. Дугујемо им и перманентан рад на побољшању квалитета услуга. Конструктивне критике су нам драгоцене, јер нам помажу да будемо бољи и да трајемо. Оне недобрамерне, попут прошлонедељних, не користе ни нама, ни нашим клијентима. Не користе никоме!

Заборавити на свакодневне проблеме

У Новом Саду, у истиоменом хотелу, одржан је традиционални Светосавски бал, који је за нашу синдикалну организацију из главног града Војводине већ постао догађај који се очекује целе године.

И поред чињенице да се Светосавски бал одржава у тешко време за раднике, поштари су показали да нису малодушни и да их не напушта жеља за бољим животом и дружењем. Било је то једно лепо вече, дружење и опуштање које нам је свима било потребно.

Позиву синдикалне организације одазвало се преко 300 чланова који су били на ногама од првог до последњег акорда упућеног са бине. У појединим тренуцима сала хотела била је претесна за све наше раднике који су желели да играју.

Поред чланова синдиката ПТТ Србије из СО Нови Сад, балу су присуствовали и синдикални представници са Друге регије, као и руководство Синдиката ПТТ Србије.

Било је то вече погодно за заборављање свакодневнице која зна да буде тешка. Све честитке организатору – СО „Нови Сад“ и њеном председнику Ратку Ристићу.

РАЗГОВОР СА РАТКОМ РИСТИЋЕМ, ПРЕДСЕДНИКОМ СИНДИКАТА ДРУГЕ РЕГИЈЕ

Боље икад, него никад

Како оцењујете активности, рад и резултате наше Синдикала?

Синдикалне организације, Регионална скупштина и Синдикат ПТТ све своје активности усмерили су ка побољшању материјалног и социјалног положаја радника и побољшање услова рада. То траје, јер потребе су велике. Могућности очито нису адекватне, али стање није на мртој тачки. На свим састанцима са директорима радних јединица, а и на састанку са генералним директором, најчешће смо усаглашено на нивоу репрезентативних синдиката захтевали да све што се заради у нашем предузећу остане у систему и да се убрзано ради на побољшању материјалног статуса и услова рада. Навео бих чињеницу да су поште у Војводини у лошем стању и да су ту неопходна улагања. Иначе, на састанку са новим генералним директором Миланом Кркобабићем тражио сам да он искористи свој политички утицај у Влади и затражи повраћај одузете имовине Пошти, што би за нас било драгоценост.

По чему ће се посебно памтити 2012. годину?

Велики труд, стрпљење и енергију Синдикат ПТТ Србије уложио је у развој Конфедерације слободних синдиката и, напослетку, добили смо репрезентативност на нивоу Републике. Истакао бих и следеће: Изградња главних поштанских центара у Београду, Новом Саду и Нишу је велика ствар. Одлука донета још далеке 1971. године, тек се сада остварује. Боље икад, него никад.

Имају ли синдикати веће шансе са уједињењем у синдикалној борби кроз Конфедерацију синдиката?

Добијањем репрезентативности, што смо доказали са 200.000 чланова, стекли су се услови да изнесемо своје ставове и предлоге у оквиру институција система, односно у Социјално-економском савету и Влади Србије. Надамо се да ће опструкција „великих“ синдиката и медијска бло-

када сада бити иза нас, тако да ће наше идеје и иницијативе доћи до изражаја, нарочито за јавна предузећа, јер смо са чланством у већини. Постоји бојазан да неко намерно неће да дозволи да почнемо са учешћем у раду Социјално-економског савета, јер ће у наредном периоду судбина радника у јавним предузећима бити угрожена због процеса интензивног реструктурирања. Доносе се нови закони о јавним предузећима и о раду, а ми као Конфедерација синдиката и Синдикат ПТТ Србије морамо у Социјално-економском савету имати одређени утицај.

Колико наш Синдикал има утицаја на кадровску политику Поште?

Синдикати не би требало да се мешају у кадровску политику Поште, али околности то намећу. Тренутно се намеће пилот пројекат за доставу где смо морали да кроз кадровску политику докажемо да нема довољног броја радника и да су тренутно најоптерећенији радници доставе. Не треба дозволити да наша администрација буде неефикасна, скупа и гломазна. Старосна структура није добра у одређеним организационим

целинама.

Да ли су одмаралишта и хотели којима је раслопала Пошта морали доживети тако лошу судбину?

Нисмо смели то да дозволимо. Морам да нагласим да је пре приватизације, односно у години пре ње, недомаћинско пословање допринело да се то деси. Претходно пословодство није имало разумевања за наше захтеве да се ставе у функцију хотели и одмаралишта. Недавно су нам изашли у сусрет па су, за сада, отворена (само) три ресторана у Београду и Новом Саду. Надам се да ће генерални директор дато обећање испунити – тако што ће сву одузету имовину вратити Пошти.

Чему се нагајте, као један од наших синдикалних лидера, у 2013. години?

Надам се да ће нам кренути боље, да ћемо имати и више среће и више памети, и да ћемо се полако почети извлачити из ових тешких проблема. Верујем да ће и у нашем предузећу бити боље. Са том мишљу свима желим добро здравље, успех и срећу у 2013. години.

Сомборци успоставили трајни „мост“ са Паралијом

Већ трећу годину заредом наша Синдикална организација из Сомбора организује летовање у Грчкој. Током првих десет дана јуна ове године, у Паралији ће заједно боравити 69 чланова из Сомбора и 13 из Кикинде.

„Интересовање је било много веће, али нисмо успели да обезбедимо додатне капацитете, што ћемо без сумње учинити у следећој години“, каже Перица Минарски, председник СО Сомбор.

Услови су веома повољни: половину новца даје Синдикат, а другу половину у десет рата од по 600 динара плаћају чланови. Хотел „Плажа“ у Паралији је веома популаран, па је због тога у њему тешко добити резервацију.

Сомборски рецепт све је привлачнији, па се за такво летовање занима све више чланова из целе наше организације.

Б. С.

ПОРЕМЕЋЕНИ ОДНОСИ У РЈ „ПОШТАНСКО ТРАНСПОРТНА ЛОГИСТИКА“

Хоћемо да будемо у функцији система

Повод за окупљање и незадовољство запослених у радној јединици „Поштанско транспортна логистика“ била је чињеница да, и поред много уложеног труда и средстава, ресторан за исхрану радника није почео да ради ни после више од годину дана од када је Управни одбор Предузећа донео одлуку о уступању тог простора. Руководство Радне јединице се стриктно придржава законских процедура и поред чињенице да је државна администрација ћутала годину дана и да, због издвојености објекта у коме се налази ПТЛ, постоји потреба запослених за исхраном у оквиру РЈ. Радници су били спремни да преузму и одговорност, али добра воља са друге стране је изостала.

Намера је била да се запосле две наше бивше колегинице из Друштвеног стандарда које већ годинама не примају плату и које су отеране из Поште, такође по ваљаној правној процедури – одлуком Управног одбора. Кап која је прелила чашу је истеривање тих жена из круга Радне јединице, опет због позивања на правну процедуру, као да немамо сви службене телефоне. Довољно је било да позову нашег активисту у ПТЛ и да се одмах реши тај проблем, али се иза свега очигледно крије намера да се не дозволи почетак рада ресторана.

„Један од видова наше борбе где смо хтели да укажемо на постојећи проблем је и организовање збора чланова Синдиката у виду протеста у кругу сервиса. Уследиле су претње и притисци у виду наредбе да се попишу сви они који се појаве на том окупљању. Наравно, у први мах страх за радно место је победио и окупило се само тридесетак запослених, али је након тога много њих дошло да укаже на неправилности у раду и злоупотребе које поткопавају рад радне јединице“, каже нам Зоран Дуњић, председник Синдикалне организације.

РЈ „Поштанско транспортна логистика“

У први план су изашли сасвим други проблеми. Подсећамо да је ПТЛ, заједно са РЈ „Одржавање“ и РЈ „Штампариа“ била предвиђена за издвајање из ПТТ-а по моделу Угоститељства. То је спречено захваљујући реакцији нашег Синдиката и упорним залагањем активиста из тих радних јединица. Знали су се датуми издвајања, па чак и купци за наше објекте, а сада знамо и како би прошли да се нисмо побунили. Били би на улици.

Како каже стара пословица – кога су змије уједале и гуштера се плаши, па зато не чуди брига и заинтересованост запослених за пословање и судбину ПТЛ-а.

Дуњић истиче незадовољство радника тиме што се полако гасе послови (затворена је пумпа и угашена друга смена на линији прања), а механичари седе док наша возила одлазе у спољне сервисе, где поправка кошта неколико пута више него у нашој регији. Возила месецима стоје због недостатка делова, па није јасно како то да за плаћање енормних фактура „фантомским“ сервисима има пара, а за набавку делова које би ми уградили, нема.

„Уместо да се набаве делови и оспособе сва покварена возила, склапају се уговори са „полудивљим“ сервисима који ни по величини ни по опремљености не могу ни да нам приђу. Ми само желимо да будемо ослонац и подршка си-

стему, да сва возила буду исправна и у функцији, али то некоме очигледно не иде у прилог.

Последњи случај где је камион враћен из сервиса „Соко Комерц“ и где је комисијски констатовано да тамо није урађено оно што је фактурисано, само је доказ да постоје малверзације. Да не причамо о томе да је фарбање једног путничког аутомобила плаћено седам хиљада евра, а да нама мора за фарбање, у коју је уложено пуно пара и рада, стоји. Срамота је да не можемо да купимо обичан усисивач како би нам возила на улицама била реклама и одраз Предузећа, а да је у исто време само ауспух за путничко возило плаћен 180.000 динара!

Брине нас и чињеница да, на пример електро-одељење сада броји два радника, од којих један већ има услов за пензију, а некада их је било десет. У исто време примају се људи који немају никакво задужење или им је посао да буду пословође пословођама.

Пуно је још примера лошег пословања. Покушали смо да на све ово укажемо руководству радне јединице, али њихов одговор је увек био да им је овакав начин функционисања наметнут од стране Дирекције. Не улазимо ко је крив за овакав начин рада, али стање није добро. Ми само хоћемо да радимо и зарадимо своје плате. Сутра може доћи до великих промена, па опет може некоме пасти на памет да издваја и продаје нашу имовину, а тада ће се гледати само пословни резултати.

Решење се мора наћи, а за то је потребан искрен дијалог и сарадња које сада нема. За нас раднике је ово питање опстанка и очувања радних места, па је сигурно да нећемо одустати и да ћемо указивати на све лоше ствари и злоупотребе које се дешавају у систему. Сматрам да је то наш задатак“ закључује Дуњић.

УГРОЖЕНА ПРАВА РАДНИЦИМА КОЈИ БОЛУЈУ ОД ТЕЖИХ БОЛЕСТИ

Спорно тумачење Колективног уговора

Још пре два месеца упутили смо захтев Комисији за праћење примене Колективног уговора да нам разјасне каква су права наших радника који болују од тежих болести. Наиме, чланом 84 важећег Колективног уговора за Јавно предузеће ПТТ саобраћаја „Србија“ дефинише се да се солидарна помоћ остварује из средстава послодавца у случају дуже или теже болести запосленог, у висини једне месечне зараде, једанпут годишње. Даље, у члану 86, ближе се дефинише које су то болести, каква су права чланова уже породице као и процедура коју треба поштовати при подношењу захтева.

Међутим, све то није довољно да би се ово право и остварило. Јављају нам се колеге са примедбама да су одбијени и поред чињенице да су испоштовали целокупну процедуру и приложили сву потребну документацију. Они се одбијају са образложењем да су то право остварили у претходној години, мада у Колективном уговору јасно стоји да им то право припада једанпут годишње. Уз то треба истаћи чињеницу да су то све тешке болести које трају, па сматрамо да су сви услови за доделу помоћи испуњени.

На жалост, тако не сматрају у Предузећу, већ одбијају захтеве што је недопустиво. Недопустиво је и да се радници о одбијању обавештавају дописом а не решењем које има поуку о правном леку и које је подобно за преиспитивање у судском поступку.

Нажалост, судски поступак је једино што нам је још преостало, јер Синдикат не може дозволити да се на овако груб начин крше права за која смо се изборили кроз процес колективног преговарања и који је потврђен потписима репрезентативних синдиката, генералног ди-

ректора Поште и Владе Републике Србије.

Тужити своју фирму је последње што нам пада на памет, али ако се нешто под хитно не промени, подржаћемо сваког нашег члана који реши да своје право оствари на овај начин. То подразумева нашу пуну правну помоћ и да ће Синдикат ПТТ Србије сносити све трошкове судског поступка.

Истичемо да ово није једини пример напада на Колективни уговор. У овом броју је обрађен случај где су поједини радници дискриминисани „по Правилнику“ јер им је ускраћена могућност превентивне рехабилитације без обзира на здравствено стање. Недавно смо имали и случај

да се шалтерски радници који доживе пљачку на радном месту шаљу на рехабилитацију за време док су на боловању и поред чињенице да имају право на плаћено одсуство када су на рехабилитацији.

Додатни проблем је и чињеница да, док су на боловању, морају бити доступни свом лекару, односно имају обавезу да се јаве на контролне прегледе. Тако се десило да је колегиница морала да прекине боравак у бањи како би се вратила на контролу. Заиста је крајње време да се уозбиљимо и поштујемо законе који уређују односе између радника и послодавца како би избегли конфронтације и трошкове судских спорова.

ИНИЦИЈАТИВА СО „БЕОГРАД ЦЕНТАР“

Поштарима треба Дом здравља

Из Синдикалне организације „Београд центар“ потекла је иницијатива да се размотри стање у ПТТ Дому здравља у Палмотићевој, јер сматрају да је радницима Поште потребно адекватно место за лечење. Некада су се у тој институцији обављали веома квалитетни систематски прегледи са свим специјалистичким службама. Данас тамо више нема ни лабораторије ни зубарске службе, а да не говоримо о могућности да се обаве сложенији прегледи.

Читава ситуација доводи до тога да наши радници све чешће преносе своје картоне у друге установе за лечење, што обесмишљава само постојање ПТТ диспанзера.

Евидентно је, дакле, да запослени у Пошти немају никакву предност ни привилегију у лечењу, а не постоји ни могућност да се организују систематски прегледи, иако су они неопходни због превентивне заштите. Добро нам је позната старосна структура и здравствено стање наших радника, што овој иницијативи даје пуни смисао.

Због свега овога синдикалци из „Центра“ упутили су иницијативу Извршном одбору Синдиката ПТТ Србије да се поменути проблем озбиљно сагледа и да се покрене иницијатива код надлежних у Предузећу како би нам наш Дом здравља изгледао бар онако функционално као некад.

ПРЕДСТАВЉАМО СИНДИКАЛНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ РЕГИЈЕ 3: „ПОШТА КРАГУЈЕВАЦ“

Стандард, здравље и информисаност на првом месту

Радна јединица „Крагујевац“ је са 440 запослених радника у групи већих радних јединица и центар је Регије 3. Синдикална организација Поште Крагујевац Синдиката ПТТ Србије је такође једна од већих, броји 330 чланова. Синдикални рад је организован преко Одбора чији је председник Косара Станковић, управник поштанског центра, секретар је Иван Александрић, контролор доставе, док су делегати у Скупштини Регије Милован Луковић и Саша Матић.

Синдикални рад у Крагујевцу и у осталим општинским местима организован је преко представника 14 подружница и то: Аранђеловац, Топола, Кнић, Лапово и Баточина, Рача, возачи и обезбеђење, ИТ регио-

Нехумани услови рада: Поштански центар у Крагујевцу

нални сектор Крагујевац, шалтерска служба, доставна служба, пошта на аеродрому Крагујевац 34410, доставне поште, шалтерске поште, Служба за поштанске, економске и правне послове и ПЦ Крагујевац.

„Синдикални одбор броји 14 чланова, међутим циљ овакве организације преко подружница је био да представници подружница могу на прави начин да помогну, заступају и информисају своје колеге“ каже Ко-

сара Станковић, председница СО.

Одбор функционише редовно, али ради и када то захтевају ванредне ситуације и друге потребе и захтеви чланства. Велики је број захтева за заштиту стандарда запослених или за помоћ за набавку лекова и лечења.

„Осим што издвајамо велика средства за помоћ радницима, имамо и неку врсту солидарности, сваког месеца учествујемо са по 200 динара у разним акцијама. Активно

се укључујемо у организацију Радно спортских игара на свим нивоима. Плаћамо сале и теретане за наше одбојкаше, кошаркаше, фудбалере и постижемо запажене резултате чак и на завршним такмичењима“, са поносом додаје председница Станковић.

Осим традиционалне новогодишње прославе, јубилеја Поштанског центра, Дана возача, организују се и дружења и излети и на нивоу подру-

Школа плеса

Осим рекреативног спорта, лова и риболова, запослени поштари баве се и другим хобијима: пишу, сликају или музицирају у слободно време. Зоран Спасојевић, радник у достави, годинама пише песме и прозу и има неколико издатих књига, Андријана Марковић из Службе за поштански саобраћај слика, док Зоран Тоскић из Поштанског центра успешно свира виолину. Ипак, најхрабрији је Света Радосавчевић, ИТ сектор Крагујевац, који има идеју да отвори школу плеса, где би заинтересовани радници и чланови њихових породица поред плеса учили и народне игре. Идеја је наишла на подршку великог броја анкетираних радника, и ускоро се очекује почетак рада школе плеса.

Борац и заштитник

Председница СО Поште Крагујевац, Косара Станковић, дипломирани правник, почела је са радом у ПТТ-у пре 27 година на радном месту контролора у шалтер сали. Радила је и као инструктор у Служби за поштански саобраћај, а од 2006. године је управник ПЦ Крагујевац. Као синдикалац активирала се 2000. године када је први пут изабрана за председника одбора. Важи за великог борца за заштиту интереса рад-

ника и користи сваку прилику да их заступа, штити, помаже и информиса, па је и то, као и комуникативност и добра сарадња са руководством синдиката и пословодством, разлог да је по трећи пут председник СО. На нивоу Женске мреже Регије 3 је председник, док је у Конфедерацији слободних синдиката заменик председника Актива жена и заменик председника Централне Србије Конфедерације синдиката.

жница. Организују се излети углавном у Србији и то на Тари, посећују се шумадијски манастири, а у плану је и обилазак Ђавоље вароши. Камп Авала у Бечићима са три камп приколице у сезони угости тридесетак радника са породицама по врло популарним ценама. Једна од традиционалних акција на коју су поносни синдикални активисти је посета горњомилановачкој хумци стрељаних у Шумарицама – Синдикат води рачуна и о одржавању хумке, брине се о засадима и изгледу.

Б. Нешић

Алармантно у Поштанском центру

За синдикалне активисте у Пошти Крагујевац највећи друштвени интерес је здравље радника и како га сачувати, како обезбедити хумане услове рада у најугроженијој технолошкој јединици, Поштанском центру.

„Активност целог одбора усмерена је пре свега на спашавање радника из ПЦ 34200, који више година раде у заиста нехуманим условима са видним последицама по здравље – подужи је списак оболелих и умрлих. Институт за технологију и нуклеарне сировине утврдио је присуство азбеста, вода за пиће је микробиолошки неисправна, нема агрегата за струју, услови рада немогући за 29 запослених. Проблем Поштанског центра био је више пута на дневном реду Одбора за безбедност и заштиту здравља радника, тим поводом одржана једна и конференција у Крагујевцу, међутим још увек се одлаже решење, сви се оглушују на наше апеле и позиве за помоћ. Имамо и обећање да ће нас ускоро посетити и генерални директор Предузећа и искрено рачунамо да потом крене и решавање проблема Поштанског центра у Крагујевцу“, апелује на сав глас председница Станковић и додаје да је такође алармантна ситуација и у општинским поштама у Тополи и Аранђеловцу.

СВЕ ЧЕШЋИ НАПАДИ НА РАДНИЧКА ПРАВА ИЗ КОЛЕКТИВНОГ УГОВОРА

Дискриминација прописана Правилником!?

Звучи прилично невероватно али је истина да су поједине групе радника у Пошти и званично дискримисане и то на основу Правилника о допунама Правилника о безбедности и здрављу на раду запослених у ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“. Наиме, према одредбама поменутог Правилника немају сви запослени право на превентивну рехабилитацију, без обзира на њихово здравствено стање.

Одмах по сазнању, обратили смо се генералном директору, господину Милану Кркобабићу са захтевом да се овај проблем под хитно реши, јер је то од нас захтевао велики број незадовољних радника, чланова Синдиката ПТТ Србије.

Да подсетимо, репрезентативни синдикати, као потписници Колективног уговора, изборили су се за превентивну рехабилитацију како би повратили радну способност наших чланова, а и осталих запослених. Наменски се за солидарне помоћи, а ту спада и превентивна рехабилитација, из пословног прихода Предузећа издвајају значајна средства који стварају сви запослени, па није у реду да велики број њих није у могућности да користи ове могућности.

Синдикат ПТТ Србије стоји на становишту да, као и до сада, треба утврдити приоритете приликом коришћења превентивне рехабилитације, али се противи дискриминацији којом се великом броју запослених у потпуности онемогућава коришћење исте. Чудно је да је неке уопште пало на памет да на овакав

начин уређује област рехабилитације када се зна да је, почевши од Устава Републике Србије па преко низа закона, дискриминација забрањена и кажњива. На све то треба додати традиционално велики отпор против сваке врсте неравноправности међу нашим радницима, па није ни чудо што су тако реаговали.

Трагајући за решењем проблема, дошли смо до Правилника о допунама Правилника о безбедности и здрављу на раду запослених у ЈП ПТТ саобраћаја „Србија“ и утврдили да у тим изменама нису учествовали репрезентативни синдикати, а то је недопустиво. Такође је недопустиво да ни Одбор за безбедност и здравље на раду, који између осталог има и задатак (поверен од стране генералног директора) да даје предлоге о свим питањима која се односе на безбедност и здравље запослених, није био консултован приликом израде измене Правилника.

Спорни Правилник се позива на члан 3. и 14. Закона о безбедности и здрављу на раду, а управо ти чланови дефинишу да се материја ближе уређује Колективним уговором.

Треба истаћи чињеницу да је генерални директор реаговао одмах након нашег обраћања и дао налог да се спорне одредбе правилника на примењују до даљњег, а остаје да видимо хоће ли коначно неко у овој фирми одговорити због својих неодговорних поступака и својевољног кршења Колективног уговора.

ОД БРОЈА ДО БРОЈА

Биланс у плусу и друге приче

Пише: Благоје Свркота

Цео синдикални врх Синдиката ПТТ Србије, комплетан састав Скупштине, сусрео се са новим генералним директором Миланом Кркобабићем на Сребрном језеру, у Великој Градишки. Једночасовни разговор био је обећавајући и без увијања. Некако једнословно је провејавала силна жеља да се иде напред, да се боље послује, да рад одлучује, а да се сметње, сметачи и смарачи брже и ефикасније склањају са кривудаваог пута. Нова расподела зараде из добити, пошто је биланс у плусу, посебно је давала топлину тог одлазећег 27. децембра. И – тврдња да нема вишка запослених. Свакако, нови послови морају за то да буду чврсто упориште.

Овом треба додати и следеће.

Веома ангажовано и ефикасно треба се позабавити функционалношћу основне делатности, широм отворених очију треба видети суштину и обим достављачког посла, јасно пресећи дефанзиву у односу према поштанској служби, повећати и кадровски потпуно ојачати састав поштар и достављача и шалтерских радника и омогућити да се тај посао „као кључ свих кључева“ обавља без стреса и емотивног набоја, а на радост и корист целе Поште и свих наших корисника.

Не може се после седам акција стимулативног одласка радника ојачавати само административна дивизија у централним службама наше престонице, а да витална питања у радним јединицама и поштама остају, по чињењу или нечињењу читаве шуме директора и шефова (а нарочито оних у поштанским дирекцијама), другоразредна или која већ по реду и поимања питања. Ствари се у том погледу морају окренути наглавачке, тј. из корена, у правом смеру, па и кад су кадрови у питању.

„Телеком“, наше бивше чедо, за ко-

је су Пошти у тадашњем саставу Владе били обећали безрезервно враћање евидентног власништва над Поштанском штедионицом, не иде на продају.

За Владу и руководство компаније једина је тема подизање вредности компаније – тврди за „Политику“ први човек „Телекома“ Предраг Ђулибрк. Чека се прави моменат да се акције „Телекома“ нађу на берзи, а кад ће – одлуку о томе донеће компанија, односно држава као њен оснивач.

Српске степенице до ЕУ нису ни кратке ни широке, односно уске су и високе, са много различитих замки, лактова и серпентина. У јануару је, након Платформе и Резолуције, настављен дијалог са Приштином, а у марту ће Брисел да процени да ли је Београд заслужио да добије датум за почетак преговора.

Премијер Дачић се, канда, добро носи са тешким косовским питањима.

Већина грађана Србије победу Томислава Николића на председничким изборима и истраге и хапшења у 24 спорне приватизације види као кључне порошлогодишње догађаје. Поверење јавности, када је реч о борби Владе Србије и њеног првог потпредседника Вучића против корупције, драстично је порасло у последњих шест месеци. На основу најновијих истраживања, број грађана који сматрају да Влада уопште није ефикасна пао је са 35 одсто на свега девет одсто.

У спорним приватизацијама, које чешљају прави експерти, су и МОБТЕЛ и Поштанска штедионица. Кад је реч о Пошти, онда је за њено „черупање“, поред наведеног, веома интересантно и како су приватизовани ПТТ Угоститељство и туризам. Сама Пошта би могла да се тренспарентно позабави и тиме како су угашени

и позатварани силни ресторани у седиштима радних јединица и у већим поштама у Београду. Па, тамо се, хвала Богу, деценијама успешно хранило десетине хиљада радника угледног ПТТ система, а онда одједном – крах! То је заиста било скандалозно!

(Да се разумемо, нисмо о томе ћутали, али ништа нам није – вредело!)

У времену друштвених потреса Србији је најпотребнији мир, рекао је у Божићној посланици патријарх српски Иринеј и позвао припаднике српског народа ма где живели у свету да не забораве свој језик и веру.

Патријарх је указао и на тежак положај српског народа на Космету.

Иначе, Србија дугује 17 милијарди и 560 милиона евра или 60,50 одсто свега што створимо за годину дана. Тиме смо прекорачили и границу прихватљиве задужености која важи за много богатије земље. Важно је да се крене у реформе, упозоравају експерти!

Динар је ушао у 2013. са рекордним порастом курса према долару и према еврџу, по 1,2 одсто, тако да је 3. јануара ојачао за 1,37 динара према еврџу и званична средња вредност износила је 112,3495 за зеједнички новац земаља Европске уније. (Каква је ситуација данас, док читате овај „Поштар“, проверите сами).

Галупов институт за испитивање јавног мњења објавио је резултате истраживања према којем су најсрећнији грађани Панаме, док се Срби налазе на 143. месту од укупно 148 анкетираних држава!

У Европској унији су недвосмислени.

Још једна тешка година. Док Јужна Европа пати од сиромаштва, земље на северу вуку економску добит.

У Нишу је започело обележавање 1.700 година Миланског едикта, којим је цар Константин Велики, ро-

дом из Ниша, озваничио Хришћанство 313. године.

Никола Тесла је важан човечанству, јер омогућава људима да комуницирају између себе, да хуманизују своју планету и да освајају космос. Ми данас и не можемо да замислимо своју будућност без Николе Тесле.

Тако је говорио на седамдесетогодишњици од смрти вечног Тесле, Никола Лончар, председник Теслине фондације и домаћин Комеморативне конференција у хотелу „Њујоркер“, у коме је преминуо геније српског рода.

Још две кратке сторије о Пошти.

Пошта Србије би у 2013. години требало да оствари укупни приход од 23,225 милијарди динара, а расходе од 23,028 милијарди. Нето добит била би 137 милиона динара. Капитална улагања биће 4,2 милијарде динара.

Наш поштар из Куршумлијске бање четири дана је трактором, по најудаљенијим планинским селима, као Божић Бата, делио поклоне за које је сам прикупио новац. Филип Филиповић је прошлог лета почео да штеди новац за поклоне, а у тој замисли су му помогли породица, пријатељи и хумани људи. Прикупио је око 300.000 динара, од којих је за двадесетеро деце купио вредне дарове.

Подаци из белог света.

Милијарда планета величине Земље постоји у нашој галаксији Млечни пут. То не значи да су све те планете потенцијално настањиве, али је тако велики број добродошла полазна тачка да се трага за световима који су слични нашем, оцењује агенција АП.

Процене су засноване на свежим подацима који су стигли са Насине сонде „Кеплер“ која је лансирана 2009. године са задатком да проналази „земаљске“ светове

Научници су по први пут створили ћелије које могу да убију ћелије канцера. За ово откриће заслужни су јапански научници који су створили Т-ћелије, „убице“ ћелија рака.

Године 2012. научници су – верује се – пронашли Хигсов бозом, познат

и као „божја честица“.

Светски лидери, међутим нису открили „честицу“ којом би извукли свет из глобалне кризе!

Вест за срце и душу.

Наш Ђоковић нема премца, постао је краљ Мелбурна, четири пута најбољи, од тога трипут узастопце.

Лепо нам је кад се присетимо да је Швајцарца Вавринку добио на Јовандан, а финале против Шкота Мареја на Светога Саву.

Радовали смо се, радујемо се, радоваћемо се великим успесима нашег садашњег јединог броја један – Новака Ђоковића.

Статистика: Живот на ивици егзистенције

Просечан грађанин Србије годишње троши четири пута мање од просечног Европљанина. У региону смо на средини, али не златној. У поређењу с комшилуком, најближи су нам Бугари, а са више од 10 хиљада евра по становнику највише нам „бежи“ Словенија.

Како живимо? Лошије од 33 европске земље – показују истраживања. У просеку, годишње потрошимо нешто мање од три хиљаде евра, што је готово 20 пута мање од житеља Лихтенштајна који су званично најбогатији у Европи.

Истраживање немачке агенције ГФК показало је и да су у европској групи земаља најсиромашнији Молдавци. У компаративној анализи колико и шта за једну плату можемо да купимо, у односу на 42 земље Европе, Србија се налази на 34. месту. Тако просечан становник Србије годишње потроши седам пута мање од једног Немца, а четири пута мање од просека Европске уније. У односу на остале земље брдовитог Балкана, налазимо се у средини, нажалост, не и златној. Од најближег комшилука, по стандарду живљења најсличнији су нам Бугари, а са више од 10 хиљада евра по становнику Словенија нам недостижно бежи.

По мишљењу економских стручњака, резултати истраживања су и више него објективни – Србија се налази тачно тамо где би и требало да буде. У протеклој деценији вођена је таква економска политика да није било могуће развијати се брже од региона. Напротив, Србија се развијала знатно спорије.

Отуд и потиче тај показатељ који нас сврстава у најнижи дом земаља Старог континента. То је наша реалност и како за сада ствари стоје – то ће остати и у наредним деценијама.

Анализирајући резултате истраживања можемо да закључимо да је евидентно да је последњих година највише опала куповна моћ у најсиромашнијим општинама, док се оне богатије још увек „држе“.

У међувремену су нас претекле земље попут Румуније, у поређењу с којом смо некада били Калифорнија.

Што се тиче стања у нашој компанији, запослених има 15078 (закључно са децембром 2012. године). Просечна нето зарада је 44.348 динара, док је бруто зарада 61.888 динара. То је, нажалост, за већину запослених недостижна цифра и поред чињенице да је просек мањи од републичког.

Просечна нето плата у Србији исплаћена у децембру 2012. износила је 46.923 динара, што је податак за који не треба коментар. Он боље од свега показује стање у нашој компанији када су зараде у питању. Још један интересантан податак који говори о нашем положају је да се од укупних пословних прихода за зараде запосленима издваја 68 одсто, тако да је због те чињенице маневарски простор синдикатима веома сужен (наравно, уколико не желимо да доведемо у питање број запослених у Предузећу).

ПОШТАРОВ ЛЕТ

(ИНТЕРВЈУ СА ДИРЕКТНОМ СНАГОМ ИСПОВЕСТИ)

Марија Марковић: Има један сјајан синдикат

Кад сѝе се и где зајослили?

Запослила сам се 8. јануара 1987. године у Покрајинском заводу за статистику при Извршном већу Војводине.

Колико просечно дневно спавајте?

Потребно ми је од шест до осам сати окрепљујућег сна. Спавалица сам.

Шта сѝе недавно сањали?

Скоро никад не сањам.

Коју пословицу највише цените?

Молим за снагу да прихватим оно што не могу да променим, храброст да променим оно што могу и – мудрост да разликујем ова два.

Који део дана, седмице, месеца и године највише вољите?

Вече за шетњу, петак, пролеће.

Где радије идете: на море, у њанину, на језера, у бање?

На море.

Кад сѝе били на зимовању?

Давно.

Кад сѝе били на лејовању?

У јуну прошле године у организацији Синдикалне организације Сомбор.

Чега се њлашије?

Болести.

Кад се осећате као у клојци?

Када сам немоћна.

Чему се највише радујете?

Успесима свога детета.

Шта је њо синдикална борба?

Борба, пре свега, за заштиту и наравно за унапређење права сваког члана синдиката.

Шта је њо њошрошачка корѝа?

Статистика – наша дика.

Ко је за вас синдикални лидер?

Вођа, поуздан, храбар у сталној вези са својим чланством. Способан да преговара, организује синдикат, одлучује ...

„Рођена сам 31. августа 1960. године у Новом Саду. Одрасла сам у радничкој њородици, њуној љубави. После завршења основне школе њохађала сам две године усмереној образовања, а затѝм две године математичкој смера у Гимназији „Јован Јовановић Змај“. Уписала сам Природно-математички факултет Универзитета у Новом Саду, где 1985. године сѝичем звање – дипломирани математичар. За њошљавам се 1987. године, а 1988. њосѝајем мајка женској деѝеѝа. Од 1992. године радим у ПТТ Србије у Дирекцији за информационе ѝехнологије, Секѝор за ИТ у Новом Саду, на месѝу ѝлавној сарадника – ѡројекѝанѝа информационих сѝстема. Од самој зајослења члан сам Синдикаѝа“.

Тако о себи ѡвора веома вредна, насмејана, окреѝна и ведра Марија Марковић, члан Главној одбора и ѡредседница СО новосадској Секѝора за ИТ.

Чију слику носите у новчанику?

Своје ћерке.

Које новине читате?

Врло ретко читам новине, и то на Интернету.

Шта ѝлегајте на ТВ?

Све по мало.

Колико имате ѡријатеља?

На моју срећу – пуно.

Шта највише цените ког ѡријатеља?

Оданост, истрајност и у последње време неопходну позитивну енергију.

Какве сѝе нарави?

Благе.

О чему не желите никад да ѡричајте?

О неким догађајима из прошлости, нећу ни сад о њима.

Шта никад не бисте ѡпросѝили?

Људски је праштати, због сопственог мира пре свега.

Коме бисте желели да се ѝвиније?

Већ сам се ѝвинила коме је требало.

Шта је за вас срећа?

Срећу чине мале ствари...

Како замѝљате савршену срећу?

Ништа није савршено, довољна је само срећа.

Коме ћете вечно биѝи захвални?

Својим родитељима.

Шта је ваша најдрагоценија ѝмовина?

Моја ѡродица, ѡријатељи.

Шта мислите о модерном добу?

Потиснуло је праве вредности, донело отуђење, али и пуно благодата.

Да ли човечанство брзо или споро најређује?

Сувише брзо. Не успева током напретка да заштити природу.

Шта мислите о транзицији?

Ништа.

Коју боју одеће најрадије носите?

Ону која ми лепо стоји.

Који писца најрадије читате?

Мирјана Бобић Мојсиловић је О. К.

Који сликара највише цените?

Пају Јовановића.

Шта мислите о замкама живоша?

Свакодневно се суочавамо са њима.

Знаете ли шта су секте?

Наравно. Опасна манипулација.

Која гроја је најгора?

Све.

Којим се спортом бавите?

Вежбавам пилатес два пута недељно.

Који хоби имате?

Уживам у дружењу са мојим псом.

Која писма најрадије пишете?

Прошло је време писама.

Да ли су шошири омиљени људи?

Наравно, сваки човек има свог поштару.

Да ли сте гледали филм „Поштар“ са Кевином Коснером?

Не.

Коју песму најрадије певате?

„Лађарску“ – Ђорђе Балашевић.

Шта је пресудније: љубав или интерес?

Потребно је пуно љубави према ближњем свом и по мало интереса да би се преживело.

Дајте крајку дефиницију наше Поште?

Велики, инертан систем са пуно преданих и вредних људи. Има један сјајан синдикат.

По чему ћете памтити 2012. годину?

Била је то добра година. Памтићу је по успеху своје ћерке, а морам

бити нескромна – и по неком мом ситном успеху.

Шта очекујете од 2013. године?

Здравље и – ветар у леђа.

За крај: кажите још нешта, шта још желите?

Пожељу свима срећну и успешну Нову 2013. годину!

(Б. С.)

Мисли Иве Андрића и Душка Радовића

Мисли Иве Андрића

•Кад год ми тако мислимо да су нам се за нешто „отвориле очи“, то обично значи да смо их за стотине других ствари затворили.

•Дођу тако времена, када памет зашута, будала проговори, а фукара се обогати.

•Око љепоте су увијек или мрак људске судбине или сјај људске крви.

•Сви прави животи су лијеви и тешки.

•Живот нам враћа само оно што ми другима дајемо.

•Тешко оном који мора неког другог да унизи, да би се он сам издигао или боље речено да би имао илузију да се издигао.

•Толико је било у животу ствари којих смо се бојали. А није требало. Трбало је живјети.

•У земљи мржње највише мрзе онога који не мрзи.

•Није највећа будала онај ко не зна да чита, већ онај који мисли да је све што прочита истина.

•Самоћа је раскош богатих духова.

Мисли Душка Радовића

•Кошутњак је пун манијака. једни трче за женама, а други без разлога.

•Има неподмитљивих људи. То су они од којих ништа не зависи.

•Потребни смо једни другима. Лакше је нама кад знамо да и вама није добро.

•Туците децу све док вам не признају зашто сте их тукли.

•Фудбал окупља две врсте мушкараца: оне који немају девојке и оне који имају жене.

•У животу је довољно бити паметан само два пута: кад бирате занимање и брачног другара. Ко оба пута промаши, мора бити паметан целог живота.

•Само сиромашни знају да има и сиромашнијих од њих. Богати виде само богатије од себе.

•Улажите у стомак! То улагање даје брзе и видљиве резултате. Улагање у главу је дуготрајно и неизвесно.

•Помозимо Србији, она нема никог осим нас.

			2			3	1	
1				3	4		5	
2	3		7					
	4				7		9	
5							3	
8			5				2	
					2		4	6
	8		4	7				2
4	6				8			

		6	5		3				7
1			7				5		
			8						1
					2		1		
			6			8		3	
					5		3		
5								6	
				8				4	3
4					7			2	1

	ХОЛАНДСКА КЊИЖЕВНИЦА	ОБИЧАН БЕНЗИН	НАША ГЛУМНИЦА РАС	ИЗОСТАВЉАЊЕ СЛОВА У РЕЧИ (ГРАМ)	ЛИЧНА ЗАМЕНИЦА	ЕГИПАТ	КЋЕРКИН МУЖ	СВЕТА ПТИЦА СТАРИХ ЕГИПЋАНА	НАША ТЕНИСЕРКА СА СЛИКЕ	УЗВИК ВАЈКАЊА
УПОТРЕБА АНЕСТЕТИКА У МЕДИЦИНИ									☐	
МЕСТО У БАНАТУ									☐	
ОСТРВО У ИРСКОМ МОРУ					ОДНАЗАД	ВРСТА ТКАНИНЕ КОЈА ЈЕ БЕЗ СРАМА			☐	РАДНИК НА ЦАРИНИ
2. И 15. СЛОВО ДОБРО КАО ДАР ПРИРОДЕ			СУДБИНА				СЕКАНС (СКР.)		☐	
			ГРАМ				ВРСТА АМБАЛАЖЕ ЗА СОКОВЕ	НАТРИЈУМ ФРАНЦ АСТРОНОМ, ПЈЕР СИМОН	☐	
БЕЛГИЈА			ЧОВЕК КОЈИ ШЕТА СЕЛОМ						☐	
АМЕРИЧКИ ГЛУМАЦ ПАТЈИНО			РОМАН ЕМИЛА ЗОЛЕ						☐	
МЕТАР		НАЛЕТИ, НАПАДИ	ДЕО КОВАЧКЕ ОПРЕМЕ						☐	
УЗВИК ЧУЉЕЊА				ИЗУМРЛИ ДИВЉИ КОЊ					☐	
КОЈА НИЈЕ НОРМАЛНА				ОСМИЛУМ					☐	
АУТОР: ПЕРСЕЈ	ИРАЧКИ ПОЛИТИЧАР								☐	
				ХОТЕЛСКИ МОМАК (ФРАНЦ.)					☐	
					МЕНАСЕЉЕН	ИСТОК	НАША ФАБРИКА САТОВА	ЛИЧНА ЗАМЕНИЦА РЕКА У БАНАТУ	☐	
				ИЗЛЕТ У ПРИРОДИ (ЕНГЛ.)					☐	
				УЈЕДИЊЕНЕ НАЦИЈЕ (СКР.)			7. И 23. СЛОВО АЗБУКЕ СЛИЧНО (СКР.)		☐	НИШ
				БИВША СВЕТСКА БЕЛЕСИЛА					☐	НЕПЕР
				ПОЈАВЕ НА ВОДИ					☐	СИМЕНС

Афоризми

•Белешке америчког бизнисмена у Русији: „Јуче пио с неким Русима - умало ни сам умро. Данас пио с неким Србима - боље да сам јуче умро.“

•Док енглески амбасадор саставља српску владу, амерички колега отворено му се меша у посао.

•Многи људи немају шта да једу, а ипак су живи. Значи, може се кад се хоће!

•Запалили смо му кућу, али су ватрогасци брзо стигли, тако да ни његова није горела до зоре.

•Није ово још права демократија. Ово је тек инкубација.

•Убрзано се гради обилазница око Београда, да се зна докле је наше.

•Само рудари и ојачари раде на црно, а поштено.

•Кад у препуном аутобусу чујете песму „ко те има, тај те нема“ проверите где вам је новчаник.

•Требало би да имамо бар један затвор са 5 звездица, кад будемо хапсили политичку елиту.

•Према озбиљним историјским изворима, цар Соломон имао је 700 жена, али ни једну није издржавао.

Е то је то солмонско решење!

•У Крушевцу се строго води рачуна о томе ко носи фантомку, а ко је обичан чарапан.

•Нису нам уврстили Ћавољу варош у највећа чуда на свету.

Рекли су: „Или цела Србија, или ништа!“